

Voor nederlandstalige mensen in Oman

Raskrabbel

O is voor oryx
met zijn lange hoorns
van een afstand gezien
dacht men aan eenhoorns.

“Vlieg met KLM naar Amsterdam met zeer goede connecties naar Europa en Noord Amerika.”

KLM heeft nu een vergroot aanbod van 19 outbound connecties per week: 12 via Dubai, 3 via Abu Dhabi and 4 via Bahrein, met een aantrekkelijke transfer op Schiphol naar Europa en Noord Amerika.

Ervaar de additionele vluchten tussen Dubai en Amsterdam: het comfort van reizen overdag of een vertrek in de avond vanuit Amsterdam om uw verblijf in Nederland zo goed mogelijk te benutten.

KLM en Air France bieden u samen het frequent flyer programma Flying Blue aan. Dit programma heeft meer dan 30 airline partners, wat het mogelijk maakt om Miles te

verdienen en gebruiken op 18.000 dagelijkse vluchten en 800 bestemmingen. Er zijn ook meer dan 100 non-airline partners aangesloten, waardoor uw 'earn and burn' mogelijkheden aanzienlijk zijn.

Voor meer informatie over ons vluchtaanbod en Flying Blue, ga naar KLM.com. En indien u uw boeking maakt via KLM.com, dan heeft u gegarandeerd altijd de laagste prijs.

The Reliable Airline **KLM**
Royal Dutch Airlines

Eerste Krabbel

Colofon

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt vier maal per jaar.

Vaste medewerkers redactie:
Tanya Braas, Annette Bol,
Sandra Kapoh, Iwan de Lugt en
Marie-Bernadette Koper

Omslag:
A is for Arabia
Written by Julia Johnson
illustrated by Emily Styles
Published by Stacey International

Illustraties:
van de auteur tenzij anders vermeld

Correcties:
Aukje Greasby
Marcel Braas

Financieel beheer en advertenties:
Wim Moelker
tel: 99265480

Samenstelling:
Tanya Braas
tel: 24677984

Pagina opmaak:
Annette Bol

Druk:
Modern Color Printers L.L.C.
Ruwi

Distributie & Abonnement:
Abonnement kosteloos en aan te vragen via het correspondentie-adres:
Marie-Bernadette Koper
P.O. Box 81,
Muscat 113. tel: 24677830
of e-mail: mbraas@omantel.net.om

Website: www.raskrabbel.nl

Distributie & abonnementen buiten PDO/Oman LNG:
Marie-Bernadette Koper
tel: 24677830

Sponsors:
zie adverteerders-index.

Uitgave mede mogelijk

 اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

gemaakt door:

a division of Ras al Hamra
Recreation Centre

Zo, de Ramadan is voorbij, het weer buiten is bijzonder aangenaam en dus kunnen we weer gaan genieten van alles wat OMAN ons te bieden heeft.

De Kick Off party heeft het seizoen al ingeluid, wat een feest was dat! De swingende salsa muziek van de live band nodigde uit tot eindeloos dansen. Als de band pauzeerde was daar "DJ Marty" die met veel enthousiasme de party gaande wist te houden. Ook de dansers droegen een behoorlijke steen bij voor het welslagen van deze avond, fantastisch om te zien! Al met al een bijzonder geslaagd feest waarvan een impressie verderop in dit blad.

Op bladzijde 4-6 kunt u een mooi stuk lezen over het Oryxreservaat. Zeer de moeite waard om een keer te bezoeken. Nou barst Oman natuurlijk van de mooie plekjes, daar was ik tijdens de Eid wel weer getuige van, hoewel Bar al Hikman wel erg toeristisch wordt tijdens een paar vrije dagen. Ze kunnen daar zo onderhand wel toiletgebouwen neerzetten en een campingwinkel annex snackbar beginnen. Mmm, heerlijk: 's ochtends verse broodjes en 's avonds een bakkie friet van Piet, ha, ha.

Als je daar dan zo 's avonds (enige tijdstip waarop je nog een beetje privacy hebt) uitgebreid zit te toileteren tussen de struikjes van die lagune vraag je je af of die stank nou geheel natuurlijk te wijten is aan de bijzondere schelpdierpjes of dat dat het resultaat is van al die mensen die je op dat betreffende plekje voor zijn gegaan in hun sanitaire uitstapje...afijn het blijft toch een mooie plek om een paar nachten door te brengen.

In deze Raskrabbel ook een stuk van ex-Oman expats op transfer naar New Orleans, dat, zoals u allemaal weet, afgelopen zomer ernstig door een orkaan is getroffen... hoe dat is verlopen leest u op pagina 12. Vanuit Nederland gaat de heer Henk Vriesman ons op de hoogte houden van belangrijke financiële zaken, altijd handig als je niet meer weet wat je met je geld moet doen. Ook Janneke Staller heeft weer een leuke column ingestuurd, lees mee op pagina 8.

Dat het tegenwoordig in Dubai ook héél koud kan zijn en tegelijkertijd heel "cool" is kunt u ook in deze Raskrabbel lezen. Sandra Kapoh heeft de man achter SkiDubai weten te vinden en...laat dat nou een aardige jonge vent van eigen bodem zijn! Voor de jaarlijkse skivakantie hoeft u niet meer naar Frankrijk of Oostenrijk, de sneeuw ligt letterlijk naast de deur. Blader gauw door naar bladzijde 32.

Verder wijst Iwan ons op zijn onverbetterlijke humoristische wijze nog even op de nieuwe spellingsregels. Ze staan op pagina 30, lees het maar goed door dan bent u weer helemaal op de hoogte. Tot slot natuurlijk nog een heleboel andere leuke stukken, waarvoor iedereen weer hartelijk bedankt wordt!

De deadline voor de volgende Raskrabbel is 15 januari. Namens de redactie wens ik u alvast hele fijne feestdagen toe.

Tanya Braas

**Deadline (M) februari nummer:
15 januari 2006**

raskrabbel

Jaargang 21, november 2005 - nummer 1

THEMA: 0

- 1 **Rasbabbeltje**
- 2 **Inhoud**
- 3 **Dit en Dat**
- 4 **Op safari in Oman**
- 8 **Padvinderij**
- 9 **Wendy's Wee...Wee...Weetjes**
- 10 **Even voorstellen en daarna beleggen**
- 11 **Ooto!**
- 13 **Een stormachtig begin van een nieuwe posting**
- 14 **Nieuws van de Ambassade**

- 16 **Afkappen je moet naar een andere plek**
- 18 **foto's kick-off party**
- 20 **Holland Comité**
- 21 **Kun je nog verwesteren?**
- 22 **Onweerstaanbaar**
- 24 **Kinderpagina**
- 26 **Het voordeel van gif eten**
- 27 **Mijn favoriete top 5**
- 28 **Overpeinzingen op wielen tussen Oman en Nederland**
- 30 **Over schrijven of overschrijven?**
- 32 **Cool**

Vaste info

Hollandse brievenbus:

Pascale Coymans
tel. 24675416
Fernanda Buitenkamp
tel. 24597192.
Margot Sickler
tel. 24677519

Peuterschooltje 'De karavaan':

Voor alle Nederlandse en/of
Nederlandstalige peuters van
twee tot drie jaar.
Roos Marijne Kroes
tel: 24675342.

Post Natal Care and Children's Health Clinic:

licensed by the Ministry of Health

Anna Bevaart
GSM: 99793248
Helen Rignall
GSM: 99701891

Nieuwe Nederlanders in Oman

Jan en Inge Sijsma
Joost en Inger van der Stelt met hun dochters
Lilith en Cassandra
Geert Reinder en Margaretha Maatjes
G.J. Spekreijse
Peter en Anneke van der Wouw met hun
kinderen Pepa en Faas
Maaïke Bernauer
Ceciel van Rhee
Piet en Tibegilla Verweij
Edwin en Heleen van der Geest met hun
kinderen Niels en Eva
Thom en Janita van Maarseveen met hun
kinderen Wicher en Yantine
Peter en Ans Goossens met hun kinderen Anouk
en Vincent
De heer en mevrouw Boureghda

Geboren

Liam Elias Björn en Zoey Leyla Lous zoon en dochter
van Jurjen Groen en Maja Borchers

Caroline Juliette, dochter van Diederik en Hetty
Boersma, zusje van Emma, Sophie, Mats en Alexander
(29 oktober 2005)

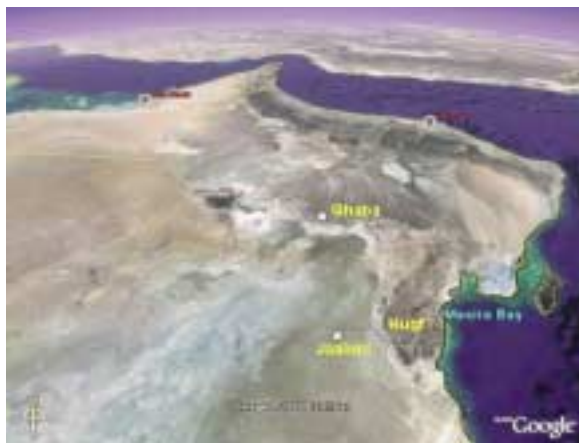
Advertentie-index

KLM	omslag, 15
Dr.Khaled	9
Royal Tours	14
BB&L	23
Swiss Air	achterkant

Op safari in Oman

bij de Oryx in Jaluuni

De lange Eid vakantie in 2004 was ideaal om eindelijk eens naar Jaluuni te gaan. Het is een lange autozit, zo'n 660 km, van Muscat naar Jaluuni en om te voorkomen dat de kinderen de auto zouden afbreken besloten we dat maar in twee stukken te doen.

Over het Reservaat

De witte Arabische Oryx behoort tot de familie van de antilopen. Ze zijn uitstekend aan het woestijnleven aangepast door hun lichte kleur en relatief kleine postuur in vergelijking met andere antilopen. Aristoteles beschrijft hoe de oude Egyptenaren de hoorns van jonge Oryx samenbonden om ze als 'een' hoorn te laten groeien. Misschien is dit de oorsprong van de legendarische eenhoorn? De laatste in het wild levende Oryx werden gedood of gevangen in centraal Oman in 1972. Ze werden geïntroduceerd in 1974 in de Jiddat Al Harasis, als onderdeel van een project dat direct ondersteund werd door Sultan Qaboos. Jaluuni werd het hoofdkwartier van dit project. De eerste kudde van 10 Oryx werd in het wild vrijgelaten in 1982. Het 'Arabian Oryx Reservaat' werd opgericht in 1994 en in 1996 leefden er naar schatting weer zo'n 400 wilde Oryx in het gebied. Dit initiële succes werd gedeeltelijk tenietgedaan door grootschalige stroperijen in de late 90-er jaren voor de verkoop van deze beschermde dieren buiten Oman. Door lokale en regionale maatregelen werd dit gelukkig gestopt en nu wordt het gebied beschermd door Rangers die uit de lokale bedu bevolking gerekruteerd worden. In januari 2004 zagen we zo'n 160 Oryx in een groot omheind gebied en een kleine kudde van zes vrouwtjes in het wild.

Om het reservaat te bezoeken is toestemming nodig (details op hun website: <http://www.oryxoman.com/home.asp>). Daar hangt dan ook een gids aan vast, die wordt gerekruteerd uit de lokale Harsusi stam. De mensen van het reservaat waren heel behulpzaam om één en ander te regelen. Het is beter niet ongepland op bezoek te komen. Er wordt gestroopt en in dit land is het zaak om niet met een stroper verward te worden.

Help het reservaat dit mooie stukje natuur te bewaren:

Ter bescherming van planten en dieren is het noodzakelijk de bestaande sporen te gebruiken, achter elkaar te rijden, te kamperen op gebruikelijke plaatsen, alle afval mee naar huis te nemen, lawaai te vermijden en dieren en planten ongemoeid te laten.

In recente jaren zijn vele Oryx illegaal gestroopt en gevangen genomen voor de verkoop buiten Oman. Rangers houden daarom strikt toezicht!

Van Muscat naar het motel bij Ghaba is maar 340 km. Toen we daar 's middags laat aankwamen stak er een kleine zandstorm op en dat is niet lekker kamperen. We besloten dus maar te overnachten in het 'Ghaba Resthouse'. Verwacht er niet te veel van. Het motel is maar klein en het restaurant hebben we nog nooit open gezien, ook deze keer niet. Er waren maar vier kamers vrij en het was dus proppen met vier families. Altijd beter dan buiten in de zand en wind. De warme hap in het kleine 'truckers' eethuisje bij de ingang van het motel smaakte goed. Eethuisje is nog een groot woord. In Nederland zou het waarschijnlijk door de warenkeuring gesloten worden. Een warme rijsthap kan nooit kwaad en meer kan je er ook niet krijgen. Door de wind bleven we binnen zitten en dat was dus weer even proppen, nog meer omdat de kok uien aan het snijden bleef en het allemaal een beetje emotioneel werd, met tranen in de ogen.

De volgende ochtend was het gelukkig opgeklaard. We hadden alle tijd om dus even met de families naar de zoutkoepel van Qarat Kibrit te kijken. Vervolgens gingen we op weg naar het zuiden, naar Haima, de volgende etappe van de route, 200 km verder.

Haima is hard op weg om een regionaal 'centrum' te worden, met winkeltjes, garages en zelf een paar motels. Het

is de laatste stopplaats voor benzine voor Jaluuni, en dus een aanrader om toch even de tank vol te gooien. De weg naar het Oosten, naar Duqm, is net nieuw en volledig verhard. De 64 km naar het 'vliegveld' (airstrip) van Habhab zijn snel afgelegd. Net na die airstrip is de afslag naar het Noorden, met een richtingwijzer, met 'Habhab' erop, aangegeven. Volg de grindweg over zo'n 22 km tot bij een olievat bij de afslag naar het spoor naar Jaluuni (momenteel zijn ze bezig die weg te 'graden'). Vanaf hier gaat het tussen de lage bomen door, via een serie van kleinere paden die door elkaar heen vlechten, maar toch allemaal dezelfde kant uitgaan. Zoek de makkelijkste weg maar uit, volgens ons is er toch geen verschil.

Jaluuni is zo'n 24 km verderop. De gebouwtjes zijn al van veraf tussen de lage bomen te herkennen. Het hoofdgebouw, een grote portocabin, heeft een vlaggenmast en dat is de plaats waar je naar toe moet. Let op de omgeving want de kans is heel groot om daar kleine gazellen te zien, luierend in de schaduw onder de struiken. De kans is ook groot dat je al voor Jaluuni onderschept wordt door de rangers in hun groenbruine pick-ups die het gebied bewaken.

We hadden een gids geregeld voor de volgende dag en na overleg met de rangers bij het hoofdkwartier werden we naar een plaats gebracht, zo'n 4 km verderop, waar we ons kampement op mochten zetten. We konden die dag niet naar de Oryx gaan omdat er blijkbaar een ziek dier bij was en men liever niet had dat we daarmee in contact kwamen vanwege het besmettingsgevaar voor de dieren in het wild. Heel begrijpelijk allemaal.

Kamperen in de 'bush'-achtige omgeving geeft bijna een safarigevoel. De kinderen vonden het dak van de auto een goede uitkijkpost en hebben van alles gezien terwijl wij van de echte rust genoten.

We kregen 's middags nog redelijk wat bezoek, van rangers, maar ook van een kleine pick-up met een vriendelijke Omani die zich voorstelde als Mohammed Al Harsusi. Natuurlijk viel het kwartje niet en na wat moeizaam Arabisch vertrok het heerschap weer in de pick-up. Hij was net zo snel weer terug, nu met een Engels sprekende ranger die vriendelijk uitlegde dat dit onze gids was die direct gekomen was nadat hij van onze aankomst gehoord had. Een begrijpelijke verwarring door ons gebrekkige Arabisch. Met hulp van de ranger spraken we af dat meneer Harsusi ons de volgende dag om 9 uur zou komen ophalen om naar een kleine kudde Oryx in het wild te gaan kijken.

We besloten vroeg onder de wol te gaan met een drukke dag in het vooruitzicht. Na een nacht in Ghaba nu heerlijk in de eigen tent onder een prachtige sterrenhemel.

's Ochtends vroeg op, inpakken en terug naar Jaluuni, onderweg weer een klein groepje gazellen, duidelijk gewend aan auto's. De bescherming van de Oryx is duidelijk ook goed voor de andere dieren.

De rangers namen ons mee naar de grote omheining waar zo'n 160 Oryx in een grote kudde bewaakt worden. Een mooie omgeving alleen erg jammer dat die omheining zo'n noodzakelijk kwaad is om stropers tegen te gaan.

Gids Harsusi bleek een ingebouwde GPS te hebben. Hij leidde ons moeiteloos en in een rechte lijn naar de kleine kudde op zo'n 25 km van Jaluuni. Die beesten in het wild te zien, is toch heel wat mooier dan achter prikkeldraad, maar ook daar zagen we een pick-up van rangers die zelfs deze kleine kudde van zes dieren dag en nacht bewaken moesten.

We kwamen nu dichtbij de Huqf en besloten de gids te vragen ons naar de kleine Oase van Boy te leiden.

Vandaaruit zouden we dan zelf via Al Khalata naar de kust kunnen rijden.

De Jiddat Al Harasis, het gebied van de Oryx, is een uitgestrekt kalksteen plateau, ongeveer 150m boven de zeespiegel. De oostelijke grens van dit plateau wordt gevormd door de Miocene 'Al Huqf' steilwand, die zich uitstrekt over meer dan 200 km in ongeveer Noord-Zuid richting. Het

gebied tussen de steilwand en de zee staat bekend als de 'Huqf'. Het grootste deel van deze Huqf is een depressie met modderige zoutvlaktes (sabkha's), met daartussen lage heuvels; een heel mooi landschap en heel verschillend van de lege vlakke waar we net uitkwamen.

Weer verbaasd over het vermogen waarmee onze gids in de leegte recht op de juiste plek afkoerste. Op de GPS konden we zien dat hij feilloos de goede richting koos.

Met zijn kleine pick-up kon hij niet mee naar beneden, over het pad de rotswand af en namen we dus hartelijk afscheid. Het pad naar Boy is niet steil, maar wel erg slecht, met grote rotsblokken waar je maar net overheen bobbelt. Het is aan te raden iedereen uit te laten stappen en eventjes de route naar beneden te voet te verkennen. Een deukje is anders gauw gemaakt. Na de steilwand is het pad naar Boy een peulenschil. Toch even oppassen voor kleine verraderlijke ruggtjes. Het pad is goed gemarkeerd door hoopjes stenen op de kritieke plekken.

Boy zelf is een heel mooie oase met verschillende waterputten tussen de palmbomen. Vreemd dat er niemand woont, misschien is het verhaal, dat er lang geleden een hele stam is uitgemoord door een vijandige andere stam, toch waar. In ieder geval is er een groot grafveld net ten zuiden van de oase aan de rechterkant van het pad. Ook de moeite waard om even te stoppen, want dit zijn heel andere graven dan normaal en misschien heel wat ouder. Vanaf Boy nog even een bezoek aan Al Khalata, met oeroude ijsafzettingen.

Dan weer terug naar de verharde kustweg (Sinaw-Duqm), verder naar het Noorden, zo'n 17 km en rechtsaf de grindweg op, in de richting van Nafun aan de kust. Linksaf bij de zee, een smal pad op met kilometers rotsen en zandige kleine baaien; ideaal om te kamperen. Het uitzicht is prachtig, met een klein rotseiland (Nafun) ver in de blauwe zee.

Daar bleven we twee dagen luieren op het strand, in de schaduw van onze grote tent. Uren jatten op het strand, grote schelpen zoeken, en hout verzamelen voor een groot kampvuur. Wat wil je nog meer?

Vanaf Nafun is het nog een stevige rit terug naar Muscat, een zit van 560 km. Weer vroeg uit de veren dus en bepakt en bezakt - heel wat lichter nu- om 9:00 uur vertrekken en om 16:00 terug in Muscat.

Met veel dank aan ons internationale gezelschap met de Oostenrijks-Britse familie Forbes, de Franse familie Rovira en de Nederlandse familie Piening (die nu alweer lang en breed in Nederland zitten).

Jan Schreurs

Zie ook website:

http://home.hetnet.nl/~lilian_jan_schreurs/oman/Jaaluni.htm

The Ladies Association of PDORC

INTERNATIONAL MARKET PLACE

Van 16.00 - 20.00 uur, op 9 December 2005
Op de PDO Club

Op deze middag vind je:

- * Stalletjes met eten uit de hele wereld (dus ook poffertjes!)
- * Kinderspelen en - activiteiten
- * Arts en crafts spullen
- * Stalletjes van liefdadigheidsinstellingen
- * Een grote 2e hands markt
- * Stalletjes van lokale bedrijven en winkels
- * Muziek en dans optredens op het podium

Wil je ook een stalletje huren (om iets te verkopen of om bijv. je hobby aan een groter publiek te tonen)? Neem contact op met **Ying Jiang**
yingjd2@omantel.net.om of 99310541

Heb je misschien nog 2e hands spullen te doneren?
Neem contact op met **Jamaliah Welling** 24678324

Heb je zin om mee te helpen met de organisatie of op het evenement zelf?
Neem contact op met **Sue Stott** 24603831 of 99269591

Alle winst van dit evenement gaat naar Omaanse liefdadigheidsinstellingen,
die wij in goederen doneren en niet in cash

Kom ook, en help ons om anderen te helpen
Entree: RO 1,-, kinderen jonger dan 12 gratis

Veel plezier op de International Market Place!

Padvinderij

Eén van de charmes van Oman is de padvinderij. En dan bedoel ik niet geüniformeerd 'de paden op, de lanen in' en elke dag een oud vrouwtje helpen oversteken. Ik bedoel het letterlijke vinden van een pad dat er volgens de bronnen wel moet zijn, maar dat zich niet meteen aan je openbaart. Of het volgen van een pad dat zomaar ergens in de verte verdwijnt.

Ons eerste ritje 'off road' (twee jaar geleden alweer!) staat ons nog helder voor de geest. We wilden naar Wadi Mayh. Onze spiksplinternieuwe Jeep had net zijn 1000-kilometer-beurt gehad dus mochten we er mee het ongeplaveide binnenland in. Volgens het boekje zou er een gravelpad over de bergen lopen vanuit Al Hamrya en moesten we na een kilometer of vijftien rechtsaf de wadi in. Maar de gravel vanaf Al Hamrya was al veranderd in asfalt en het gravelpad naar rechts voerde niet naar Wadi Mayh.

Het werd een spannende tocht. We bevonden ons voor het eerst helemaal alleen in de middle of nowhere, het pad boog, gemeten naar de stand van de zon, de verkeerde kant op en we schoten niet erg op. Dat laatste vanwege onze voorzichtigheid met die nieuwe auto: we moesten nog wat wennen aan het ruigere rijden waarbij de brokken steen de onderkant van je auto teisteren zonder dat je bang hoeft te zijn dat ze er dwars doorheen zullen komen. Toen we tenslotte tot onze opluchting toch uitkwamen op de weg Muscat-Quriyat bleek dat we Wadi Llehluu hadden gereden. Heel mooi trouwens, het is ons favoriet tochtje geworden voor als we in het weekend niet te ver van huis gaan, maar toch even een vleugje Oman op willen snuiven. Wadi Mayh vonden we door hem vanaf de andere kant, vanaf de Quriyatroad, in te rijden. Daar staan duidelijke borden. En zo kwamen we uit op de plek waar we bij onze eerste poging rechtsaf hadden moeten gaan. Dat wisten we alvast voor een volgende keer.

Het is onze vaste methode geworden. Weg niet te vinden? Probeer het eens van de andere kant. Erg de moeite waard was ook onze ontdekkingsreis van Buwah naar Fanja. In de krant stond dat er gewerkt ging worden aan het verbeteren van de verbinding tussen Fanja en Buwah. Dit mede om het prachtige gebied te ontsluiten voor het toerisme. Op onze kaart stond alleen een ongenaakbare bergrug getekend tussen de twee genoemde plaatsen. Geen sprake van enige verbinding. Dat wilden wij daarom wel eens zien. En het liefst vóórdát we er horden toeristen zouden tegenkomen.

In Fanja zochten we aan de noordkant van de wadi, doorkruisten de hele buurt, probeerden elke straat, elk weggetje, maar konden op geen enkele manier de bergen in, richting Buwah. Een week later dus op naar Buwah via de snelweg langs de Batinah-kust. Ook toen was het nog een

heel zoek om de aanloop te vinden naar de weg die duidelijk zichtbaar over de top van de berg voerde, maar het lukte. We hotsten en botsten door wadi's en langs steile bergwanden, vroegen ons af of we wel verder moesten gaan, maar we kwamen uiteindelijk uit in Fanja. Aan de zuidkant van de wadi, midden in de plantages van het oude stadje. Onvindbaar voor wie de weg niet weet.

Nu staan natuurlijk lang niet alle leuke weggetjes in de krant, op de kaart of in de boekjes. In het hele land slingeren zich meer of minder begaanbare wegen over de bergen, langs de wadi's of door de vlaktes. Nieuwsgierig naar waar we uit zullen komen, rijden we ze in. Soms zien we heel in de verte een minaret of een plukje palmbomen. Daar wonen dus mensen. Soms ook zien we niets en aanvankelijk overkwam het ons nog wel eens dat het eindpunt een vuilnisbelt of een zendmast bleek te zijn. Tegen die teleurstelling hebben we ons gewapend door op de elektriciteitspalen te letten: waar elektriciteit naar toe wordt geleid, moet leven zijn. En dat is er dan meestal ook: een nederzetting van soms maar tien bewoonde huizen bij elkaar, een stuk of wat verlaten mud-huizen, de ruïne van een wachttorens, steevast een troep geiten en vaak kinderen die komen kijken naar de langsrijdende vreemdelingen. Soms nemen we op de terugweg een lifter mee die meteen aan kwam wandelen toen er een onbekende auto werd gesignaleerd. De weg loopt hier dood, dus hij kon er zeker van zijn dat we rechtsomkeert zullen maken. En toevallig moet hij ook die kant op.

Toch is dit soort padvinderij in Oman ook een beetje een race tegen de klok. Want met grote snelheid verdwijnt wat nu nog 'pad' genoemd kan worden, onder een laag asfalt. Dat heeft natuurlijk zijn voordelen: je kunt in een mum van tijd van hier naar daar, ook zonder een 4WD. Bovendien: wie zijn wij om dit heerlijke land zijn razendsnelle ontwikkeling te misgunnen? Maar jammer is het wel.

Een paar weken geleden zijn we nog eens gaan kijken naar de werkzaamheden tussen Fanja en Buwah. Deze keer vanuit oud-Fanja, we weten nu hoe we er moeten komen. Ze zijn inderdaad druk bezig: er zijn grote stukken berg opgeblazen, de weg is gladgestreken en breed genoeg gemaakt om twee auto's elkaar te laten passeren. Alleen halverwege hebben we nog een stukje van de oude weg teruggevonden: hoog over de berg, steil naar beneden en dan ontvouwt zich plotseling de vlakte waarin Buwah ligt. Toeristen zullen ongetwijfeld hun ogen uitkijken. Maar wij zijn blij dat we er zijn geweest toen het landschap nog in zijn pure staat verkeerde.

JANNEKE STALLER.

Wendy's Wee..Wee..Weetjes

lief-design

Ontwerpt lieve dingen...dit kunnen bijvoorbeeld geboortekaartjes zijn, maar ook een uitnodiging voor een kinderfeestje, een T-shirtje met opdruk, servies of schilderijen voor de kinderkamer. Eigenlijk alles wat een lieve uitstraling heeft kan lief-design voor u ontwerpen. Lief-design richt zich voornamelijk op het ontwerpen van kinderkunst, maar wel in een stijl die ook volwassenen kan aanspreken. Daarom is het bijvoorbeeld ook mogelijk om een ontwerp te laten maken voor bijvoorbeeld een (t-)rouwkaart of een uitnodiging voor een receptie.

www.lief-design.nl

The Fastest P2P File Sharing Program on the Planet
Het meest geavanceerde file sharing programma.
Zonder reclame - zonder banners - GEEN spyware !
Geen ongevraagde software

www.limewire.com

A 3D interface to the planet

Meer weten over een bepaalde locatie? Google Earth combineert satellietbeelden, kaarten en de kracht van Google Search zodat je geografische informatie van de hele wereld tot je beschikking hebt.

www.earth.google.com

www.nederland.fm en www.nederland.tv

En om vast in de stemming te komen voor het Oranjebal 2006 met het thema "Nederland-Waterland" dé website waar je alles over water vindt. Wil je weten waar water vandaan komt, hoe het gemaakt wordt, wat er in zit of hoe gezond het is? Kijk dan verder in de menu-onderdelen boven de tekst. Ben je op zoek naar nieuws of informatie over de watersector? Kijk dan links in de navigatiebalk. Wat je ook wilt weten over water, je vindt het hier! www.verswater.nl

Voor alles wat uw huisdier nodig heeft:

Dr. Khaled Al Hossan

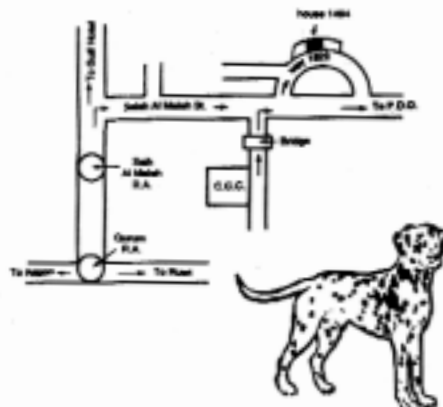

Dierenarts MEVA, BSc
Eerste vergunninghoudende dierenarts
en -chirurg in Muscat
Meer dan 13 jaar ervaring met huisdieren
Consulten - Vaccinaties - Operaties

Kattenpensioen - Verzorgt volledig im- en export van honden
en katten, inclusief de benodigde papieren.

Way 1822, Qurum
House 1494

Tel/Fax : 582263
Pager : 9111678
Mobile : 9310035

Even voorstellen en daarna beleggen?

Geachte expat,

Ik ben door de redactie van de Raskrabbel uitgenodigd een aantal columns te schrijven. Ik vind dat erg leuk om te doen, omdat ik zelf 23 jaar in de 'olie' heb gewerkt, waarvan 9 jaar in Oman en de Emiraten. Als voormalig expat weet ik hoe lastig het is om goed op de hoogte te blijven van de financiële snelweg, terwijl die wel van belang kan zijn voor je situatie. Na mijn leven in de olie, ben ik als hobby financiële planning gaan studeren en ben daarna een financiële adviespraktijk begonnen. Ik hoop dat mijn columns nuttig voor u zullen zijn.

In Nederland wordt op dit moment de pensioenwetgeving (Levensloopregeling) en de sociale zekerheid (onder andere de wet inkomen en arbeid WIA die de WAO vervangt) drastisch herzien. Ook komt er een nieuwe Zorgverzekeringswet waardoor ziekenfonds en particulier verdwijnen. De inkomstenbelastingwetgeving en het erfrecht zijn al onder het mes geweest en aan de hypotheekrenteaftrek wordt aan alle kanten gesleuteld. Ook komt er binnenkort verandering in het toezicht op financiële dienstverleners, waarbij zorgplicht en het verstrekken van objectieve informatie de kernwoorden worden. U zult bij terugkomst Nederland (op financieel gebied) niet meer herkennen.

Financiële planning telt een groot aantal vakgebieden zoals: belastingen, huwelijksvermogen en erfrecht, levensverzekeringen, pensioenen en andere toekomstvoorzieningen, sociale zekerheid, vermogensvorming, sparen en beleggen en als laatste financieren met onder andere hypotheek en leningen. Sparen en beleggen, erfrecht en in mindere mate levensverzekeringen lijken mij de onderwerpen die voor u, als expat, van belang zouden kunnen zijn. Pensioen en sociale voorzieningen zijn meestal goed geregeld voor expats en spelen samen met belastingen bij terugkeer naar Nederland pas weer een rol.

Ongetwijfeld bent u in het verleden al met een of meerdere van deze vakgebieden in aanraking gekomen of in gedachten al eens bezig geweest zijn met bovenstaande materie. Voor alle vakgebieden zijn er specialisten die u van advies kunnen dienen. Deze adviezen zijn meestal "gratis", maar u betaalt natuurlijk wel degelijk provisie of verborgen kosten zonder dat u een idee heeft van de hoogte daarvan. Hierdoor komt de juistheid van deze adviezen vaak in het gedrang en eindigt u met bossen onnodige polissen en lage rendementen op beleggingen. Bovendien zou u (volgens mij) meer gebaat zijn bij een advies waarbij alle facetten van uw financiële leven betrokken en op elkaar afgestemd worden. Hoewel sommige mensen veel zelf kunnen, blijkt deze materie voor de 'leek' meestal te complex, juist omdat ze meerdere vakgebieden omvat. Advies van een 'financieel planner' kan dan uitkomst bieden en dan natuurlijk iemand wiens adviezen niet beïnvloed worden door de best betalende aanbieder van producten. Daarom werken wij uitsluitend met adviesabonnementen of tegen uurtarief.

Sparen en Beleggen

De meeste expats hebben tijdens hun verblijf in het buitenland een unieke mogelijkheid om relatief snel vermogen op te bouwen. Dit vermogen kan op vele manieren gebruikt worden en om het te laten groeien is er enige (uitgaven-) discipline en basiskennis van beleggen noodzakelijk. "Bah beleggen", hoor ik u al zeggen met de slechte jaren aan het begin van deze eeuw nog vers in het geheugen. Het goede nieuws is; u doet het allemaal al want u heeft een pensioen en een spaarrekening is ook een vorm van beleggen, mits u bij een goede bank spaart (herinnert u zich BCC?, de Pakistaanse bank die in de tachtiger jaren in Oman en de Emiraten actief was en failliet ging). Beleggen gaat niet alleen over rendement maar vooral ook over risico en het spreiden en minimaliseren daarvan. Meer rendement betekent per definitie meer risico. Waar het om gaat is dat er een goede balans is tussen uw persoonlijke risicobereidheid en de daaruit voortvloeiende te verwachte rendementen en uw doelstellingen. U moet dus beginnen om doelstellingen te formuleren en om uw persoonlijke risicobereidheid in kaart te brengen door het vast stellen van een risicoprofiel. Met dit risico of beleggersprofiel in de hand kunt u een zogenaamde asset allocatie maken waarin het percentage te beleggen gelden in aandelen, obligaties en cash wordt verdeeld. Deze verdeling bepaalt voor meer dan 75% wat u toekomstig rendement wordt. Niet de keuze van welk aandeel of beleggingsfonds bepaalt dus uw resultaat, maar deze asset allocatie. Of u 's nachts ook slaapt als u belegt in neergaande markten, hangt af van de mate waarin u deze asset allocatie uitvoert en in stand houdt. Het draait allemaal om risicobeheersing en uw eigen risicotolerantie.

Risicoprofielen en asset allocaties vindt u op de sites van de meeste banken. Een voorbeeld van een site om een risicoprofiel te bepalen is: www.lohcon.nl/profiel.htm of bijvoorbeeld: www.rabobank.nl/info/execute/node?node_id=179369 en vink aan "welk type belegger bent u?"

Volgende keer meer over rendementen en risico's.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of over andere vakgebieden van de financiële planning dan kunt u mailen naar Henk@PlanningMasters.nl Raskrabbel suggesties voor toekomstige onderwerpen zie ik ook graag tegemoet.

website: www.PlanningMasters.nl
Henk Vriesman RMFP FFP

Postbus 295, 1860AG Bergen (N.-H.)

Ooto!

Auto's zijn emotie. Althans, voor mij wel. Mijn nuchtere geest is vaak toevallig net even een eindje aan het wandelen als er (op TV of in het echt) een blinkend vervoermiddel voorbijgeleden komt. Vreemd, want normaal gesproken is mijn nuchtere geest er als de kippen bij om nuchter commentaar te geven bij consumentenzaken ("leuke broek ja, maar ik heb al een broek") en daarmee veilig de hand op de knip te houden.

Met auto's ligt dat anders, en ik weet dat ik daarin niet de enige ben omdat autoprogramma's beter bekeken worden dan de openingsavond van Talpa (wie? wat?) en autotijdschriften beter verkocht worden dan de ochtendkrant.

Het enige probleem dat ik heb is.... oké, twee problemen dan, maar geld is officieel niet belangrijk en dat telt dus niet. Nee, het enige probleem dat ik heb is dat ik wat auto's betreft niet kan kiezen! Ik zou zo graag elke dag in een auto rijden die bij mijn stemming past!

Zie je het voor je? Het is maandagmorgen en het was een zwaar weekend. Je staat op, je schoenveter breekt, het regent en de muesli is op en dus ga je chagrijnig naar je werk in je grijze Opel Astra (ik wil niemand beledigen hoor! Een Astra is een prima auto, maar geef toe, wel met een hoog... ahum..."nuchterheids"gehalte. Je wil met je gebroken veter niet halverwege lopend door de regen verder moeten, dus de klassieke Alfa Sud blijft vandaag thuis).

Dinsdag. Gisteravond heb je een stoere actiefilm gezien, de kids hadden je middag sowieso goedge maakt door eerst leuk met je te ravotten in de achtertuin en na je werk ga je met je oudste naar de voetbaltraining. Bring in the Jeep Wrangler! Honkebonkend gaat onze held vandaag door het leven, vet gaaf dus!

Echter: bij de voetbaltraining kreeg je oudste op zijn falie omdat hij drukker was met het zoeken van klavertjes vier dan met dribbelen en dus kruipen jullie met de staart tussen de benen naar huis in een Subaru Justy.... Uiteraard ruil je die auto in voor een BMW Z4 cabriolet als je in de file belandt. Flirten met de blondine in de Mini op de rijstrook naast je!

Woensdag moet er een stoel opgehaald worden die eindelijk weer op voorraad is bij IKEA. Je garagedeuren gaan open voor je Ford Mondeo stationwagen. Lekker makkelijk.

Donderdag schijnt de zon! De MG-A mag vandaag dus uitgelaten worden. 's Middags betreft de lucht echter en vlak voor je naar huis gaat begint een enorme stortbui. Er staat 10 cm water op de weg, maar met een Volvo S80 kom je veilig thuis.

Vrijdag is zo'n typische laatste werkdag en je hebt geen zin. Om je gemoed wat te verlichten rij je fun-fun-fun in je lelijke eend naar de baas. Terug ('t is weekend!) is 'tie lichtgeel en voorzien van bloemetjes- en "ban de bom"-stickers.

Zaterdag wil je wat aan de tuin doen. De parkeerplaats van het tuincentrum draai je op in een Renault Kangoo bestelauto. Daar passen de conifeertjes mooi recht op in. Zondag doe je lekker niets, en als je je dan gaat vervelen maak je een paar passes, cruisend over de boulevard in een zwarte VW Golf GTI met te grote uitlaat en te brede bandjes. De stereo staat hard. Vet boeken met je lauwe neon.

Je begrijpt, als ik een leuke auto zie die niet helemaal achterlijk geprijsd is, krijg ik meteen iets hebberigs. Gelukkig komt mijn nuchtere geest vaak net weer om de hoek gewandeld als ik mijn creditcard trek, zodat ik in plaats van dan zo'n auto te kopen nuchter opmerk: "Leuke auto ja, maar ik heb al een auto".

...ahum...

Drie auto's.

Sorry.

Iwan de Lugt

Een stormachtig begin van een nieuwe posting

Na bijna drie jaar in Oman te hebben gewoond, hebben wij (Johannes, Greetje, Daniël en Anna Rehling) eind juni de deur van ons huis in Dhiab Street definitief achter ons dicht getrokken. Met gemengde gevoelens zijn we uit Oman weggevloden, eerst naar Nederland voor een vakantie van vier weken en daarna naar onze volgende posting: New Orleans.

We hebben gemerkt dat er veel mensen de afgelopen maanden met ons hebben meegeleefd en daarom willen we, ook op verzoek van Marie-Bernadette, graag verslag doen van onze eerste tijd in Amerika.

Op 31 juli kwamen we, na een voorspoedige vlucht, aan in New Orleans. 's Avonds werden we door een vriend afgehaald bij ons hotel voor een eerste kennismaking met de stad en een lekker etentje in een van de vele restaurants. De stad maakte meteen een geweldige indruk op ons: de St. Charles Street en de beroemde Streetcar, de prachtige oude huizen, mooie parken, de vele gezellig uitzierende restaurants en de muzikanten. De stad straalde een enorme sfeer uit, moeilijk om te beschrijven. Daniël en Anna keken hun ogen uit, zulke hoge gebouwen en lange limousines hadden ze nog nooit gezien. Al binnen korte tijd voelden we ons een beetje "thuis" in New Orleans en na een week intensief zoeken hadden we een leuk, oud huis gevonden in de binnenstad. Vooral de locatie was geweldig, aan het Audubon Park met de dierentuin om de hoek. Op 1 september zouden we de sleutel van het huis krijgen, maar toen kwam hurricane Katrina in beeld. Vrijdag 26 augustus begon het er echt slecht uit te zien voor New Orleans, het oog van de orkaan leek recht op de stad af te gaan. Die avond zijn we nog uit eten gegaan en was er eigenlijk helemaal geen sprake van een merkbare onrust onder de mensen. Na het eten zijn we benzine gaan tanken voor het geval we zouden moeten evacueren. Zaterdagochtend 27 augustus hebben we om 6 uur de televisie aangezet om te kijken naar de laatste ontwikkelingen. Het zag er echt slecht uit. Via de media werd bekendgemaakt dat er een begin werd gemaakt met verplichte evacuaties. Wij zaten op dat moment nog in een hotel en hebben alleen een deel van onze spullen ingepakt met de achterliggende gedachte dat we na een aantal dagen weer terug zouden kunnen keren naar het hotel. Onze luchtvracht was inmiddels naar het huis gebracht dat we per 1 september zouden gaan huren. In het hotel hebben we gemeld dat we naar Houston gingen evacueren, je kon toen de onrust onder de mensen waarnemen. Zonder veel oponthoud konden we wegrijden uit de stad. Het was een heel raar moment, de stad lag er heel vredig bij en het was prachtig weer. Ondertussen realiseer je je dat er iets gaat gebeuren waar geen mens invloed op heeft, het voelde dreigend en beangstigend. Aan het eind van de dag kwamen we in Houston aan en daar hebben we de eerste dagen (met nog een andere familie uit New Orleans) bij vrienden gelogeerd en het nieuws op de voet gevolgd.

Maandagochtend 29 augustus om 6 uur lokale tijd kwam

hurricane Katrina aan land en richtte in Louisiana enorm veel schade aan. Toch leek de schade direct na de hurricane nog mee te vallen in New Orleans. Mensen haalden eigenlijk opgelucht adem, maar toen begonnen de dijken te breken en de ergste angst werd werkelijkheid. New Orleans ligt in een kom en de stad begon vol met water te lopen. Mensen probeerden zich te redden door onder andere op daken te klimmen, maar helaas zijn ook velen verdronken. De reddingsoperatie kwam langzaam op gang. Duizenden en duizenden mensen die tijdens de hurricane in de Superdome zaten moeten door een hel zijn gegaan, er was geen airconditioning, geen licht, er waren geen werkende toiletten, maar er was wel heel veel angst. Het is niet voor te stellen. Nu ik dit zo opschrijf is het nog steeds onwerkelijk. Er zijn zoveel mensen die zwaar getroffen zijn door Katrina. Mensen die familie, vrienden, huizen en hun complete inboedel verloren hebben. Heel veel verdriet en heel veel ellende.

Tijdens de dagen die volgden werd ons duidelijk dat we voorlopig niet terug zouden kunnen gaan naar New Orleans. In totaal kwam 80% van de stad onder water te staan, er braken branden en ook ziektes uit. Er waren plunderingen en schietpartijen.

Johannes had twee weken na onze aankomst in New Orleans al te horen gekregen dat exploratie, en dus ook zijn baan, waarschijnlijk volgend jaar naar Houston zou gaan verhuizen. We waren op dat moment niet blij met het bericht maar nu maakte die wetenschap het ons eigenlijk een beetje makkelijker bij het nemen van de beslissing om definitief in Houston te blijven. New Orleans was geweldig, het was eigenlijk een beetje liefde op het eerste gezicht, maar het zal lang duren voordat de stad weer is zoals het was. Met de gedachte in ons hoofd dat we volgend jaar toch eventueel naar Houston zouden moeten verhuizen en met de wens om weer rust en regelmaat in het leven van de kinderen te brengen, hebben we vrij snel de beslissing genomen om in Houston te blijven, hoe moeilijk en verdrietig het ook was. Johannes kreeg toestemming van Shell om definitief in Houston te blijven. Wij konden opnieuw beginnen met het opbouwen van een leven. Al gauw vonden we een leuk huis in Katy, net buiten Houston, waar we per direct in konden trekken. Dat leek ons een heerlijk vooruitzicht, want we hadden inmiddels al bijna een maand met z'n vieren op 1 hotelkamer gewoond. Alle hotels waren compleet volgeboekt door mensen uit New Orleans. Onze zeevracht stond al vanaf begin augustus in New Orleans en een aantal weken na de hurricane kregen we te horen dat het gebouw, met onder andere onze spullen, als door een wonder was blijven staan. We maakten een afspraak voor levering van onze vracht maar net daarvoor kwam op donderdag 22 september hurricane Rita in beeld!

Rita zorgde voor echte paniek onder de mensen in Houston. Iedereen dacht aan wat er in New Orleans gebeurd was, dat lag nog vers in het geheugen. Winkels

werden binnen afzienbare tijd leeg gehamsterd, het was echt moeilijk om nog aan water en brood te komen. Voor de benzinestations stonden enorme lange rijen met wachtende auto's, sommige pompen hadden geen benzine meer. Miljoenen mensen wilden tegelijkertijd de stad verlaten en de wegen liepen vol, zo vol, dat er bijna geen doorkomen meer aan was. Op een gegeven moment werd al het verkeer alleen nog maar de stad uitgeleid, je kon de stad niet meer inrijden, die rijstroken werden nu gebruikt door mensen die evacueerden. Het was chaos!!!

Wij zijn met de vrienden waar wij de eerste dagen in Houston gelogeerd hebben via binnenweggetjes de stad uitgereden. 's Nachts om 2 uur zijn we vertrokken en 's middags om 4 uur waren we op de plaats van bestemming. Wij hebben geluk gehad want velen hebben er veel langer over gedaan om de stad te verlaten of zijn de stad niet uitgekomen. Gelukkig verplaatste hurricane Rita zich op het laatste moment meer naar het oosten en daalde in kracht van een categorie 5 naar een categorie 3. Tijdens het

evacueren zijn in Houston meer mensen omgekomen dan gedurende de storm zelf.

Nu wonen we in ons huis in Katy. Daniël en Anna noemen het Amerika 2 (New Orleans was Amerika 1). Twee weken geleden hebben we onze zeevracht ontvangen en afgelopen week onze luchtvracht, die stond al die tijd in ons toekomstige huis in New Orleans. Ook hebben we alle spullen uit het hotel terug. We proberen ons leven weer op de rails te krijgen. Zoals ik al eerder schreef, hebben we een paar stormachtige maanden achter de rug, maar nu hopen we weer een beetje rust te krijgen. Toch hebben we geluk gehad en beseffen we hoe bevoorrecht we zijn. Wij krijgen de kans om hier opnieuw te beginnen en dat kunnen helaas heel veel mensen uit New Orleans niet zeggen. New Orleans zal altijd een speciaal plekje in ons hart houden. Het allerbeste voor jullie allemaal en heel veel groetjes van ons vieren,

Greetje Rehling

Ondersteuningsgroep voor Moeder en Baby

Wij zijn een klein, internationaal team bestaande uit partners van PDO werknemers die een medische achtergrond hebben. Wij verlenen op vrijwillige basis algemeen advies en emotionele ondersteuning aan:

1. Aanstaande moeders,
2. Moeder & baby na de bevalling, op verzoek,
3. Moeder & baby tijdens het eerste levensjaar van de baby, één keer per maand.

Als je je in een situatie als hierboven beschreven bevindt, aarzel dan niet om contact met ons op te nemen! Gewoon om je verblijf in Muscat zo aangenaam mogelijk te maken.

Bijna 20 jaar geleden zijn partners van werknemers begonnen met het verlenen van dit soort ondersteuning aan zwangere vrouwen en baby's, woonachtig zowel binnen als buiten het PDO kamp. In deze tijd begon de gezondheidszorg in Muscat en Oman zich net te ontwikkelen en was er grote behoefte aan een dergelijke ondersteuningsgroep. Gelukkig waren er tijdens al deze jaren altijd vrouwen bereid de groep voort te zetten en altijd op vrijwillige basis! Is dat niet wonderlijk? Maar de gezondheidszorgvoorzieningen in Oman zijn in de afgelopen 20 jaren aanzienlijk verbeterd. Vandaag de dag is de zorg van hoogstaande kwaliteit en erg professioneel.

We geven daarom geen medisch advies of behandeling. We kunnen alleen ondersteuning aanbieden en algemeen advies met betrekking tot pre- en post-natale zorg, bijvoorbeeld: dieet, voeding, het geven van vast voedsel, slaapproblemen, etc. Ouders die medisch advies nodig hebben worden doorverwezen naar de PDO kliniek of een geschikte privékliniek. Aan de ondersteuning die wij bieden zijn geen kosten verbonden.

Hopelijk hebben wij je genoeg informatie gegeven over de M&B ondersteuningsgroep. Als je nog vragen hebt, die bijvoorbeeld specifieker of persoonlijk van aard zijn, neem dan gerust contact met ons op.

Met vriendelijke groet,
M&B ondersteuningsgroep

Contactpersonen:

Elvira Drenth (Nederlands) Tel: 24678321 GSM99556485 Email: hdrenth@omantel.net.om

Eli Busby (Noors) Tel: 24678318 GSM99592431 Email: eabusby@omantel.net.om

Rachel Currie (Engels) Tel: 24675313 GSM99264462 Email: Currie@omantel.net.om

Miranda Dalessi (Nederlands) Tel: 24567549 GSM99327987 Email : dalessi@omantel.net.om

Ambasadestaf

In juli heeft Els Barbat-Soskos de leiding van de administratieve en consulaire afdeling van de ambassade overgenomen van Jeffry Ternatus, die met zijn echtgenote en zoon naar onze Ambassade in Brussel is vertrokken.

De laatste standplaats van Els Barbat-Soskos was Khartoem (Soedan), waar zij vijf jaar achtereenvolgens verbleef. Verder heeft zij gewerkt in Dhaka, Accra, Algiers, Addis Abeba, Koeweit en Bagdad. Els is gekomen met haar gezin, bestaande uit echtgenoot John, dochter Suzy en zoon Jim.

Els zal als consul verantwoordelijk zijn voor de afhandeling van paspoortaanvragen en nationaliteitsaangelegenheden, voor het opstellen van consulaire verklaringen, geboorteaktes, volmachten en huwelijksaangiften, en het bijhouden van de registers van Nederlanders, die zich - op vrijwillige basis - laten inschrijven bij de Ambassade als woonachtig in Oman. Voorts zal zij de dagelijkse afhandeling van overige consulaire taken van de ambassade, zoals visa-afgifte en inburgeringskwesies, op zich nemen.

Culturele activiteiten

Op het gebied van culturele activiteiten is de ambassade in september en oktober jl. actief betrokken geweest bij de organisatie van een tentoonstelling van schilderijen van Jan van Rossem en de presentatie van het boekje Country Castles Oman.

Eind november treden 5 Laureaten van het Prinses Christina Concours op in Muscat en Sohar en het Nederlandse heren hockeyteam komt begin december naar Oman voor een trainingskamp. Hierover zal u nog door de ambassade worden geïnformeerd.

Ziekenfonds of particulier

Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft aangekondigd dat vanaf 1 januari 2006 het zorgstelsel in Nederland gaat veranderen. Het verschil tussen ziekenfonds- en particuliere verzekering verdwijnt. Op de website www.denieuwezorgverzekering.nl vindt u de meest recente informatie over de zorgverzekering.

Voor een overzicht van alle zorgverzekeraars, hun voorwaarden en aanbiedingen kunt u vanaf december 2005 terecht op: www.kiesbeter.nl

Voor meer informatie over de zorgtoeslag kunt u kijken op: www.toeslagen.nl

Verwelkom uw Familie en Kennissen

Per KLM vanaf Amsterdam
Naar Muscat of Dubai

Reeds meer dan 20 jaar uw specialist

HOOFDSTRAAT 19 2406 GD ALPHEN A/D RIJN

TEL. +31-172-425300 FAX +31-172-475444

www.royaltours.nl

email: royalint@euronet.nl

KLM to offers 19 outbound connections for the Winter !

KLM Royal Dutch Airlines will continue to offer 19 outbound connections for this Winter which includes the new "Day light" flights from Dubai !

The new "Day-light" flights which will operate on 5 days of the week will be in addition to the current daily night flights which in total gives KLM 12 weekly connections to Amsterdam from Dubai"

KLM will provide a FREE hotel for the overnight stay on the outbound sector for those using the Day-light flights thus ensuring a good nights sleep before the journey.

These additional day-light flights creates a new experience to relax comfortably prior to your journey which makes it ideal for families with children who can have a regular sleep and travel fresh in the daytime. The late departure from Amsterdam on these flights gives ample time to complete a full days work in Europe and return back to Muscat with an excellent connection.

Muscat – Amsterdam via Dubai

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Muscat – Dubai	Daily	WY 625	2040	2135	Non-stop	B738
Dubai – Amsterdam	Daily	KL 428	0130	0555	Non-stop	M11
Dubai – Amsterdam	Mo,We,Th,Fr,Su	KL 430	0710	1130	Non-stop	M11

Amsterdam – Muscat via Dubai

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Amsterdam – Dubai	Daily	KL 427	1430	2359	Non-stop	M11
Amsterdam – Dubai	Sa,Su,Tu,We,Th	KL 429	2025	0555	Non-stop	M11
Dubai – Muscat	Daily	WY 608	0820	0910	Non-stop	B737

Muscat – Amsterdam via Abu Dhabi

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Muscat – Abu Dhabi	We,Fr,Su	GF 285	2240	2340	Non-stop	B763
Abu Dhabi – Amsterdam	Th,Sa,Mo	KL 455	0230	0705	Non-stop	B767

Amsterdam – Muscat via Abu Dhabi

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Amsterdam – Abu Dhabi	Tu	KL 453	1415	2350	Non-stop	B767
Amsterdam – Abu Dhabi	Mo,Th,Sa	KL 451	1415	2350	Non-stop	B767
Abu Dhabi – Muscat	Tu, Fr	GF 132	0105	0205	Non-stop	A343
Abu Dhabi – Muscat	We,Su	KU 677	0300	0345	Non-stop	A320

Muscat – Amsterdam via Bahrain

Sector	Days	Flight No.	Dep.	Arr.	Via	A/c
Muscat – Bahrain	Tu,Th	WY 655	1915	1945	Non-stop	B767
Muscat – Bahrain	Mo,Sa	GF 135	2215	2250	Non-stop	A320
Bahrain – Amsterdam	We	KL 453	0200	0705	Non-stop	B767
Bahrain – Amsterdam	Tu, Fr,Su	KL 451	0200	0705	Non-stop	B767

KLM's unique Business Jet service to Houston !

KLM Royal Dutch Airlines will begin operating a Boeing 737-700 business jet service on the Amsterdam-Houston route from October 30, 2005. This new service will meet the great demand for World Business Class (WBC) seats on this route. The business jet service providing only business class seats will operate six times a week in codesharing with Northwest Airlines, supplementing KLM's daily Boeing 747-400 flights, and will replace its existing thrice-weekly Boeing 767 services. The ground and inflight product for the new services will match standard WBC service. The aircraft is operated by Geneva based Privatair with their interior & exterior décor but with signage "operated on behalf of KLM".

Seating and configuration ;

- 44 electrical lie-flat Business class, - (equivalent to WBC seat on KLM B777).
- Seat pitch of 62 inch
- Recline of 175 degrees

“Afkappen, je moet naar een andere plek”

Wat een rugzak aan ervaring met je doet

Jenny, net achttien geworden en vanaf haar tweede wonend in de meest uiteenlopende landen. Zo verhuisde ze achtereenvolgens van Nederland naar Engeland, Brunei, Egypte en Oman om uiteindelijk in Nederland te gaan studeren.

Als het aan Jenny ligt, gaat ze na haar studie weer het leven leiden dat ze als kind heeft gehad: flink reizen! Haar vaders werk als geoloog bij Shell was steeds aanleiding om te verhuizen. "In welk land we ook woonden, mijn vader ging altijd wel eens naar conferenties in andere landen. Wanneer hij toch wel erg veel interesse voor een land begon te krijgen en zelfs met foldertjes thuis kwam, wisten we allemaal hoe laat het was. Maar toch, onze laatste verhuizing van Egypte naar Oman kwam nogal onverwachts." Jenny's vrolijke toon lijkt even verdwenen te zijn wanneer ze dit begint uit te leggen. "Het gebeurde allemaal best wel snel, we kwamen terug van de zomervakantie en het hele huis was al leeg, al onze spullen waren dus al ingepakt." Bij een verhuizing hoorde elke keer weer een groot afscheidsfeest maar toch kon dit de pijn niet verzachten.

Wanneer Jenny terugdenkt aan haar bewogen levensjaren denkt ze het meest terug aan haar tijd in Oman, het land waar ze vanaf haar veertiende woonde voordat ze naar Nederland verhuisde. Dan denkt ze vooral aan haar vrienden die ze nu moet missen. Aan terugdenken aan de verschillende huizen, winkels, geuren en kleuren heeft ze nauwelijks tijd. Af en toe vermengt ze haar Nederlands met Engelse zinnen wat logisch is na de Engelstalige middelbare school. Haar vriendje zal binnenkort naar Australië verhuizen, maar het taalverschil ziet ze absoluut niet als een obstakel. Arabisch kan ze inmiddels ook een beetje spreken en zelfs Frans heeft ze onder de knie. "Mijn vrienden kwamen overal vandaan en je leert zo snel van elkaar." Jenny vertelt verbaasd dat ze vreemd werd aangekeken toen ze laatst in het Arabisch begon te praten tegen een buitenlandse mevrouw in de trein. De vrouw stond met een mes in haar hand voor de uitgang. Eerst reageerde de vrouw niet op Jenny's pogingen om het mes neer te leggen, maar naarmate het gesprek vorderde tussen de twee, was ze niet meer van Jenny af te slaan. De omstanders leken extra verbaasd dat een Hollandse als Jenny in het Arabisch begon.

Dat Jenny na de middelbare school zou verhuizen naar Nederland stond echter al heel lang vast maar

echte zin had ze er eerlijk gezegd absoluut niet in. Op de middelbare school in Oman had iedereen een andere nationaliteit en daardoor zaten ze allemaal in hetzelfde schuitje. Dat gevoel van saamhorigheid mist Jenny enorm en het maken van vrienden gaat daarom niet zoals ze gewend is. Ze voelt zich steeds een beetje meer thuis in Nederland maar kan niet verbergen dat ze de manier van leven in Nederland soms moeilijk kan begrijpen. "Jullie denken zo in hokjes en zijn soms alleen maar op Nederland gefocuseerd." Jenny probeert zich net zo te kleden en te gedragen als andere studenten terwijl ze in Oman daar niet zoveel op hoefde te letten. "Jullie hebben ook best wel snel een mening klaar en zijn ook weleens te eerlijk." De vriendinnen die Jenny inmiddels heeft gemaakt bevinden zich ongeveer in dezelfde situatie. Zij kunnen ook niet eventjes naar hun ouders toe en dat scheidt een band.

Terwijl Jenny zich volledig probeert te storten op het studentenleven en inmiddels bij een studentenvereniging is gegaan wordt het gemis bij haar ouders met de dag groter. "Vooral met mijn vader heb ik goed mail contact. Hij laat me via de camcorder beelden zien van hoe het bij hun gaat. Dan zie ik mijn broertjes en ouders gezellig in de huiskamer en ga ik ze weer extra missen. Soms is het zelfs beter om ze wat minder vaak te spreken." De band die het gezin heeft is door de vele verhuizingen steeds sterker geworden, vrienden moest ze namelijk altijd achterlaten. Hierdoor is Jenny steeds meer gaan beseffen dat je weinig echte vrienden kunt hebben. "Contacten verwateren zo snel, vooral omdat al mijn vrienden uit Oman zich verspreid hebben over de hele wereld om verder te gaan studeren net als ik."

Wonen op kamers hier in Leiden geeft Jenny toch ook wel een gevoel van rust. Ze weet dat ze de komende jaren hier zal wonen om haar studie af te maken. Met Kerst en in de vakanties zal ze wel zo snel mogelijk richting haar ouders vertrekken maar dat doet geen breuk aan haar enthousiasme om er een mooie tijd van te gaan maken. De keuze van de studie archeologie is zeer bewust gemaakt. "Ik wil na mijn studie eenzelfde leven als mijn ouders, ik wil het type werk doen dat mijn vader doet. Het wonen op verschillende plaatsen geeft me een 'kick!'" Jenny geeft toe niet op een vaste plaats te kunnen wonen en zeker niet in Nederland. Ze kan het niet met één zin verwoorden maar ze geeft het voorbeeld van op vakantie gaan. Bij aankomst op

vliegveld Schiphol hangen opeens overal posters van Jim, zo eentonig en saai vindt ze dat. In de landen waar Jenny gewoond heeft lijkt het nooit om één ding te draaien. Jenny merkt op dat deze negatieve houding ook het gevolg kan zijn van haar onwennigheid met Nederland. Tijdens colleges moet Jenny dan ook haar uiterste best doen om begrip te hebben voor medestudenten die bijvoorbeeld de piramides in Egypte niet hebben gezien en er uitgebreid over willen horen. "Begin ik enthousiast over de Sakkara of Dashour piramides te vertellen, maar iedereen wilt juist over de veelbesproken Gizah piramides horen, saai!" zegt ze met een lachend gezicht.

Om zich toch in te kunnen leven in haar medestudenten past Jenny haar 'reality-check' toe waarbij ze zichzelf erop attendeert dat de mensen hier nu eenmaal anders leven, met andere kennis en ervaring dan zij heeft. "Ik kan heel goed begrijpen dat hier de mensen totaal anders zijn opgevoed. Ik zie het ook in mijn eigen familie,

neefjes en nichtjes die hun hele leven in hetzelfde dorp wonen. Ik ben echt heel erg blij dat ik door al dat reizen veel van de wereld heb gezien." Jenny ziet geen grote obstakels voor haar toekomst in Nederland en ze geniet van het vooruitzicht op een reizend bestaan vol vrijheid. "Ik wil echt een keertje terug naar Egypte en Oman, of ergens in het Midden Oosten... maar wie weet, ik kan ook door mijn koeien-obsessie op een boerderij in Nederland terecht komen!" Maar nu wil ze zich helemaal gaan richten op haar studie en medestudenten. Ze blijft zich verbazen over de uitbundigheid waarop haar medestudenten zich weten te vermaken in menige kroeg. Toch begint ze het al aardig onder de knie te krijgen want zodra het interview ten einde is staat ze op om met een stel vrienden de stad in te gaan: die redt zich hier wel.

Eefje Smeekens

De Hollandse Brievenbus

Van "oudsher" is er in Oman een Hollandse brievenbus. Voor Nederlanders door Nederlanders. Het werkt als volgt:

* Iedereen die naar Nederland gaat voor verlof of zaken, of bezoek dat terug gaat, en bereid is om enige brieven mee te nemen, meldt dit aan een van de onderstaande personen.

* Een ieder die van dit transport gebruik wil maken, belt naar een van de onderstaande personen en hoort wie er naar Nederland gaat en post wil meenemen.

Er gelden wel enkele afspraken:

* Voor wat hoort wat. Als je brieven meegeeft, moet je ook bereid zijn brieven mee te nemen.

* Degene die naar Nederland gaat, hangt op de dag van vertrek een zak aan de deur voor de post (dan hoeft er niet steeds gebeld te worden).

* Alleen brieven, bank- en girozaken. Géén pakjes en kerstkaarten.

* Brieven moeten met Nederlandse postzegels gefrankeerd zijn (tarieven: www.tpgpostbusiness.nl).

* Alle post moet voorzien zijn van een afzender.

Samen kunnen we er voor zorgen dat de Hollandse Brievenbus in Oman een succes blijft. Laat u het even weten als u naar Nederland gaat?

Margot Sickler	24678716	sickler@omantel.net.om
Fernanda Buitenkamp	24597192	hittjo@omantel.net.om
Pascale Coymans	24675416	vanrijen@omantel.net.om

Onze post komt alleen in Nederland als u of uw loge's ook brievenbus willen zijn!

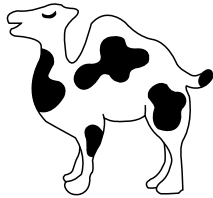
Kick-off
September

Party
er 2005

اللجنة الهولندية - عمان Holland Comité Oman

De zomervakantie lijkt alweer heel erg ver weg; de kinderen zijn allang weer naar school en terwijl ik dit schrijf is Ramadan bijna volbracht. Het Omaanse leven staat op het punt weer in wadi-superlatieven los te barsten.

Natuurlijk is het Holland Comité ook in volle swing, met alle teams weer (grotendeels) vernieuwd en druk in de weer voor het seizoen 2005/2006. Zie elders in deze Raskrabbel het jaarprogramma waar de meeste activiteiten al op een vaste datum gepland staan. Vele enthousiastelingen zijn dan ook alweer begonnen met de voorbereidingen hiervan.

Het seizoen begon op 22 september met de geweldig swingende Salsa Kick-off Party 'Heet Heet Heet' in de Sohar Garden/Marlin Hall. Het was superdruk en supergezellig: zo'n 260 mensen hebben genoten van een vakkundige Salsa demonstratie, daverende live band 'Marjan Band', DJ Marty en z'n muziek escapades, cocktails en een continu volle dansvloer. Het was goed om elkaar weer te zien na de zomervakantie, gezamenlijk te feesten en tot diep in de nacht te genieten van dit geslaagde themafeest.

In de komende maand staat o.a. Sinterklaas op het programma die 17 november verwacht wordt op de Club, 29 november op de PDO school en 30 November op verschillende locaties in het kamp. Dat is altijd een evenement om niet te missen, zeker voor de jongsten onder ons. Daarna is de eerste activiteit in het volgende jaar de Nieuwjaarsborrel op 19 januari 2006.

Last but not least: Diederik is onlangs uit het impresariaat gegaan om zijn energie in het Oranjebal te steken. Diederik nogmaals veel dank voor je creatieve inbreng en inzet. Succes bij de waterlanders!

Jan-Willem

Tel: 24564618(h), 24674901(o)

Email: jwvanderlee@yahoo.com om je voor de email lijst van het Holland Comité op te geven

Voorzitter	Jan Willem van der Lee	School Liaison	Matthieu Bouwman
Secretariaat	Marjo van Amelsfoort	Raskrabbel Liaison	Tanya Braas
Penningmeester	Wim Moelker	Ambassade Liaison	Sander Janssen
Techniek & Opbouw	Stan van Gisbergen Martijn Dalessi	Oranjebal	Oddy Kapoh
Impresariaat	Ingrid van Houweligen Nicole van Aken Yvonne van Buitenen	Kinderfeest	Frank van Beek
		Zwemvierdaagse	Liesbeth de Wit
		Avondvierdaagse	Anneke van Gisbergen
		Sinterklaas	Anja van Neck
		Vrijmarkt	Anja van Neck

Holland Comité Oman

2005 – 2006

School Vakanties

Nationale Feestdagen

Holland Comité Activiteiten

Andere Activiteiten

Italic = Activiteit of datum niet zeker

September-05

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

November-05

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Januari-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Maart-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Mei-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Oktober-05

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

December-05

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Februari-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

April-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Juni-06

Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

22 Sep. Kick-off Party Holland Comité
4 Oct. t/m 2 Nov. Ramadhan
22-25 Oct. Mid term PDO School

3 t/m 6 November Eid Al Fitr
11 November St Maarten
17 November Vuurwerk
17 Nov Aankomst Sinterklaas
24 - 25 Nov Wahiba Challenge
1 December Triathlon
1 December Sint op huisbezoek
9 December International Fair
22 Dec - 13 Jan Kerstvak PDO School
31 Dec. PDORC Nieuwjaarsfeest

10 - 12 Januari Eid Al Adha
19 Jan Nieuwjaarsborrel Holland Comité
31 Jan Islamitisch Nieuw Jaar
9 Februari Kinderfeest

2 Maart Canadian Stampede
4 t/m 8 Maart Avondvierdaagse
9 - 10 Maart Annual Regatta
11 Maart Syrian Nihht
23 Maart Oranjebal
1 t/m 5 April Zwemvierdaagse
26 April Vrijmarkt
30 April Koninginnedag

25 - 29 mei vakantie PDO School
18 Mei Cabaret (Cultuurmaand)
1 t/m 9 Juni Nederlandse Filmweek
06 Juli t/m 01 September vakantie

Contact:
Jan-Willem van der Lee
Voorzitter Holland Comité Oman
Tel. 24564618 (r) or 24674901 (o)
E-mail: iwwanderlee@yahoo.com

Onweerstaanbaar Sandra Kapoh

Ik zit regelmatig op een paard. Ik vind het echt geweldig om spetterend door de branding te galopperen en daarna, tot de buik van je paard, door het helderblauwe water te stappen terwijl de visjes om je heen uit het water springen. Bovendien is het zoooo gezellig samen met zo'n lobbies, die desgewenst geduldig op je wacht, als jij op het terras bij Costa even een bakkie drinkt. Dat is echt genieten en dan kan ik me bijna niets beters wensen ... of misschien toch wel...? Ja, eigenlijk toch wel: dan wens ik dat die lobbies helemaal alleen van mij is. En tja, sommige wensen zijn hardnekkig. Je leeft maar 1 keer, dus waarom niet?

Nou, daarom niet! Het kopen van een paard in dit land is geen sinecure. Al met al zijn we er zo ongeveer een jaar mee bezig geweest en in het kort komt het hier op neer: óf je bent een expat, waardoor op wonderbaarlijke wijze de waarde van het beoogde beestje verdriedubbelt, óf je bent een expat en is men te beleefd om bot (wij zouden dat duidelijk noemen) "nee" tegen je te zeggen en wordt je met 'Inshallahs' en goedbedoelde, doch onbruikbare alternatieven het bos ingestuurd.

Doch op een gegeven moment kwam ons ter ore dat er een 'Jacht en Ruitertentoonstelling' zou worden gehouden in Abu Dhabi, met daarbij een veiling van paarden uit de stallen van de Koninklijke familie. Dat klonk wel grappig, want hoewel we beslist niet van plan waren daar een paard te gaan kopen (we gaan een beetje een paard op een veiling kopen zeg, ja dag, nog afgezien van al het gedoe om 'm hier te krijgen), was het natuurlijk wel leuk om eens mee te maken en bovendien waren we nog nooit in Abu Dhabi geweest. Goed plan dus. We boekten een 5 sterren hotel, wat niet veel kon zijn gezien de lage prijs en de familie Tout Le Monde ging gezellig mee. Ellen was zo slim om van te voren de organisatoren van het evenement te e-mailen. Haar charme (zelfs via cyberspace) leverde ons prompt Vip kaarten en boekjes met gegevens over de 112 aangeboden paarden op. Od werd enthousiaster naarmate hij de daaropvolgende dagen het ene na het andere onnavolgbare feit over de beestjes wist op te google-en. Tot in bed aan toe hoorde ik de beroemde wapenfeiten van die en die hengst en zijn zus en zo moeder. Toen ik dat verdacht veel op een nachtmerrie vond lijken had ik eigenlijk al kunnen weten dat we ons wat op de hals gingen halen.

Om 5 uur 's ochtends reden we weg om op tijd te zijn voor de 'kijkmiddag'. Zes uur later liepen we rond in de stallen van de expositiehallen. We bekeken een heleboel paarden en man oh man wat waren er mooie bij. Onder de late lunch bleek ons looklooknobuy-besluit te wankelen. Voor de zoveelste maal somden we de talloze nadelen op van het kopen van een totaal onbekend paard in het 'buitenland,' maar, hoe wonderlijk, we vonden ze opeens nogal muggenzifterij. Ja natuurlijk zou een impulsieve aankoop dom zijn, maar we hadden de kans om gedegen onderzoek te doen. Het kwam er

op neer dat we een 'open mind' moesten houden, maar alleen als we super, superzeker van onze zaak (lees: paard) waren. Alsof we nooit anders van plan waren geweest bespraken we de strategie en besloten we een lijstje te maken van favorieten om vervolgens zo veel mogelijk over hen uit te vinden. Gewapend met een pen en het nu onafscheidelijke boekje spraken we met grooms, lieten we paarden uit de stal halen om een stukje te lopen, haalden we de dierenarts erbij en keken we nog eens heel goed naar lijven, gewrichten, benen enzovoort. Natuurlijk werd ook het knuffelgehalte getest. Alle bijzonderheden werden genoteerd, ook toen aan het eind van de middag de paarden officieel werden geshowed terwijl de veilingmeesters wat over de prestaties en die van de (voor-) ouders vertelden. In het kader van ons uitgebreide warenonderzoek schreven we ons de kramp in de vingers. Tegen de tijd dat het laatste paard langskwam konden we geen knol meer zien. We wilden alleen nog maar naar ons goedkope Rotana Beach hotelletje, wat tot onze aangename verrassing eeeerrug luxe bleek te zijn! Prachtige suite met lekkere hapjes en een jetstream bad. Daar kwamen we van bij en na een heerlijk diner hadden we weer energie genoeg om onze ondertussen beduimelde boekjes naast elkaar te leggen en een definitief top 10 lijstje te maken van favoriete paarden. We waren streng(!) en we kwamen niet verder dan 6. Met het plan de volgende dag deze 6 nog eens aan een kritisch onderzoek te onderwerpen, gingen we naar ons ontzettend luxe bed.

Zo gezegd, zo gedaan en tot in de puntjes voorbereid zaten we om 16.00 uur op de tribune in afwachting van de veiling. Een van de zonen van de Sheikh kwam er met z'n hele gevolg gezellig bijzitten. Dat gaf wel wat commotie en vertraging, maar uiteindelijk begon de verkoop. Het werd bijzonder serieus aangepakt en we keken onze ogen uit. Er waren maar een paar expats, waaronder de veilingmeesters en de schouwers die ieder een gedeelte van de tribune 'bedienden' en telkens brulden als er geboden werd. De vrouwen onder het publiek waren op 1 hand te tellen. We waren best een beetje onder de indruk.

We hadden ons lijstje verkort tot 3 misschien 4, waarvan er 2 deze dag onder de hamer zouden komen en 2 de volgende dag. De bedragen vielen ons mee, hoewel er ook veel paarden niet verkocht werden omdat ze het minimum bedrag niet haalden. We hadden in ieder geval tijd genoeg om het proces gade te slaan, want onze eerste 'voorkeur' kwam pas bij lotnummer 42. We vermaakten ons bijzonder en we begonnen ons net wat meer op ons gemak te voelen, toen lotnummer 31 werd voorgeleid. Het enige wat we over dit paard hadden opgeschreven was "mooi dier", voor de rest hadden we nooit naar hem gekeken, laat staan terdege onderzocht. Hij was inderdaad een mooi dier, onweerstaanbaar zelfs, let maar op: Het bieden stopte bij 1200 reaal, Od en ik keken elkaar een ogenblik aan en tegelijkertijd staken we onze handen op. "1400 reaal" brulde de

veilingmeester en "it's a ladies bid!". De hele tribune keek om, ik kreeg op slag hartkloppingen en de veilingmeester sloeg af. Pfff, met rode hoofden zaten we daar en proberend de indruk te wekken dat we helemaal niet geschrokken waren. We hadden in een flits onze zo verstandig doordachte strategie overboord gegooid. Ik kreeg van de zenuwen een giehelaanval.

Nou, toen zijn we maar eens gaan kijken wat we hadden gekocht. We werden op weg naar de stal aan alle kanten gefeliciteerd; we waren gelijk beroemd. Wat een vreemde gewaarwording! Gelukkig was het een lief beest, maar wel een hengst (dat was toch niet zo handig met al die merries bij ons in de stallen?), Oeps! Oh ja, we moesten nog betalen ook, maar we hadden geen geld bij ons. Nou, mocht dan morgen wel, want we hadden een biednummer met borg (eigenlijk hadden we die 'geleend' van iemand). Op weg naar het hotel begon het een beetje door te dringen en werden we voorzichtig enthousiast. Tegen de tijd dat we 'thuis' waren hebben we een fles champagne opengetrokken en het uitgebreid gevierd. Oddy werd helemaal euforisch toen hij de stamboom van onze aankoop ging opzoeken op internet: bleek dat we een paard met een gigantische bloedlijn hadden gekocht. Het werd een gezellige, enigzins luidruchtige avond en helemaal gelukkig kropen we nogmaals in ons prachtige bed.

De volgende ochtend zijn we Abu Dhabi onveilig gaan maken. Het is niet zo mooi als Dubai vinden wij, maar wel een stuk rustiger wat verkeer betreft. Er zijn 2 hele leuke shoppingmalls waar je van alles kunt krijgen. Hoewel; Oddy wilde een i-Pod kopen maar dat lukte niet. Telkens als er een tulband de winkel binnen kwam lopen was de aandacht van de verkoper direct knipmessend op de drager gericht. Na een stief kwartiertje van dergelijke intermezzo's besloot Od maar gewoon in Muscat te kijken. Bleken ze nog goedkoper ook. Ikea had wel een goede klant aan ons (bijna meer behulpzaam personeel dan klanten), Promod ook en nog een heleboel ander winkels.

's Middags zijn we eindelijk de expositie zelf gaan bekijken. Die was leuk. De echte saloukies gezien en bosjes jonge Abu Dhabi mannen met roofvogels op hun arm (een soort hangjeugd volgens mij, want het schijnt dat hun belangrijkste bezigheid het uitwisselen van roddels is). Er was zelfs een stand van Nederlanders met "falconry accessories". Verder veel paardenspullen, vishengels, duikspullen, heel veel geweren en een levensgrote, ongelooflijk geavanceerde 4 wheel-drive

vrachtwagen die een heel high-tec bedoeienenkamp herbergde. Er waren natuurlijk ook kamelen. We hebben ze alleen in de verte gezien, maar in de krant lazen we dat sommigen voor gigantische bedragen verkocht waren. Erg grappig vond ik de op afstand bedienbare robotjockey, aangekleed als een jongetje, compleet met zweepje waar de antenne in zit. De aanleiding tot de uitvinding van dit apparaat is, zo hoorden we, het toekomstig verbod op het gebruik van echte jongetjes. Erg goed: de kamelenjockeys (soms nog kleuters) zijn niet zelden 'gekocht' (of gewoon gejat) bij straatarme families in Bangladesh.

We konden het natuurlijk niet laten om ook nog even naar dag 2 van de paardenveiling te gaan. Ellen was door ons enthousiame aangestoken en had onze 'dag 2 favorieten' gezien. Eén daarvan kocht ze gewoon even. Haar overkwam hetzelfde als ons. Met een hoogrode kleur kwam ze van de tribune. 's Avonds waren we nog steeds behoorlijk aangeschoten door dit vooral, maar dat kan ook van de drank zijn geweest, want we gingen het natuurlijk weer vieren en nu dubbel. We hebben achteraf gezien echt geluk gehad met 'de kennis van de kennis' die ons zijn biednummer liet gebruiken. Hij wilde wel voor de nodige papieren zorgen om die 2 paarden naar Muscat te krijgen. Tegen betaling natuurlijk, maar het was echt een heel gedoe, dus we waren allang blij. Na 3 weken (we hadden de hoop bijna opgegeven) kwamen ze in Seeb aan, waar we ontdekten dat ons paard maar 1 bal heeft. Oddy was ontzettend bezorgd, maar er bleek niets mis met z'n mannelijkheid, want na een week quarantaine veroorzaakten hij vanaf dag 1 heel wat deining onder de merries in onze stallen. Ons paard heeft in een vruchteloze(?) poging tot bevruchting al een keer over het hek gehangen met z'n voorbenen aan de ene kant en z'n achterbenen net een stukje van de grond aan de andere kant. Met kunst en vliegwerk hebben we hem kunnen bevrijden uit z'n benarde positie (met dank aan Mel, Natasha en de grooms). Volgend project is om onze hengsten gecastreerd te krijgen; een uitdaging, vooral vanwege die andere bal die waarschijnlijk in de buik van ons paard zit, maar ook omdat er geen enkele goede paardenarts in Muscat rondloopt behalve bij de Royal Stables. Helaas werken die alleen voor de paarden van de Sultan. We gooien daarom Ellen in de strijd, we gaan haar charme (wederom) in zetten. Maandag gaan we bij de Sultan op bezoek.

WWW.BBLCARRENTAL.NL

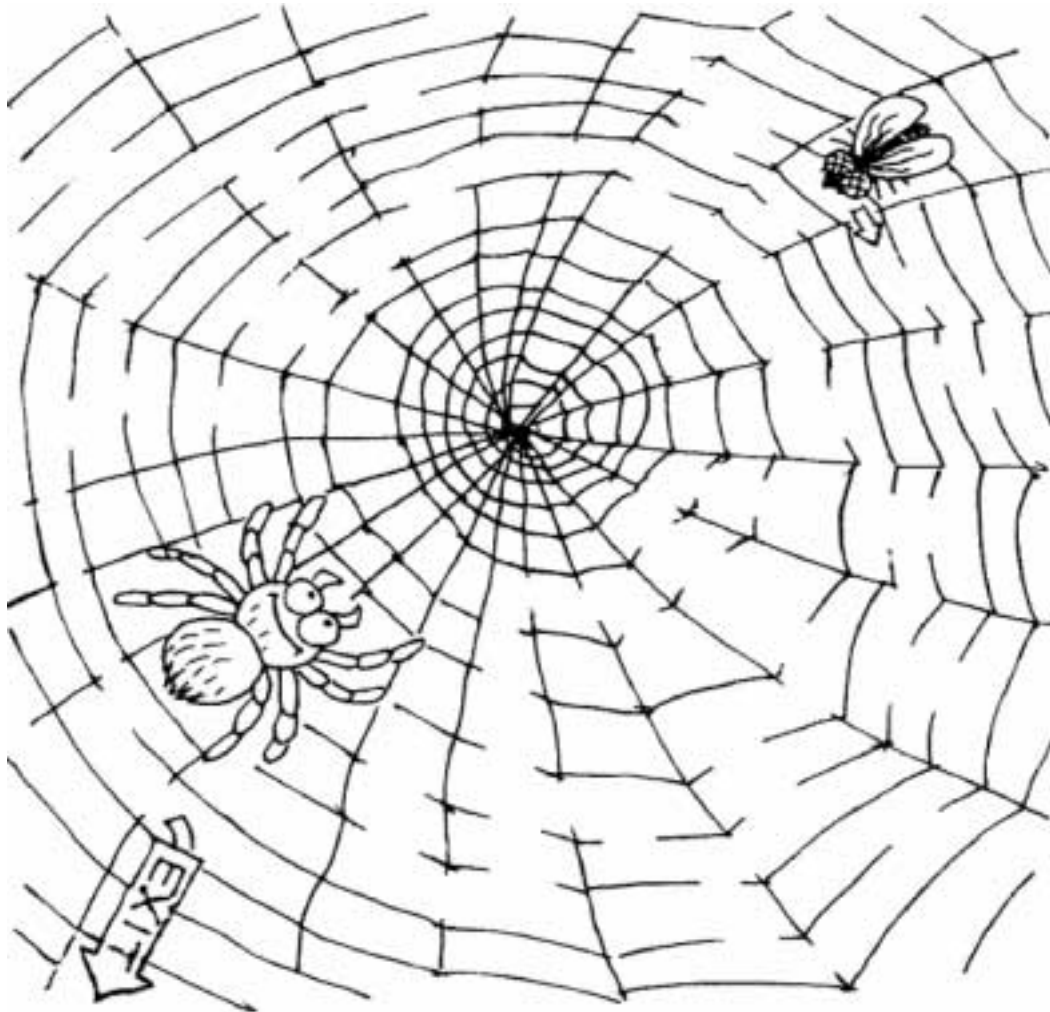
**CAR RENTAL UPON
ARRIVAL SCHIPHOL AIRPORT?
MOST ECONOMIC RATES
WITH UNIQUE SERVICE!**

Rijnlanderweg 774
2132 NM Hoofddorp
Tel + 31 20 6557900
Fax + 31 20 6557909
info@bblcarrental.nl

BB&L
CAR RENTAL

KINDERPAGINA

De Olifant

Hij is kampioen gewicht, kampioen lengte, kampioen neus en kampioen oren. Aan de olifant is elk lichaamsdeel 'king-size'. Maar de koning van de landdieren heeft zijn troon verloren aan de mens. En daardoor verliest hij steeds meer grondgebied. Ooit heerste de Afrikaanse olifant over bijna heel Afrika en de Aziatische olifant over heel zuidelijk Azië. Alleen in onherbergzame gebieden lieten ze zich niet zien. Nu zijn er in Afrika nog maar vier- tot zeshonderdduizend olifanten en in Azië nog veel minder: tussen de 34.000 en 50.000, waarvan de helft in India. De koningen van weleer hebben nu de vluchtelingenstatus. De Afrikaanse en de Aziatische of Indische Olifant zijn verre familie van elkaar. Ongeveer vijf miljoen jaar geleden hadden ze een gezamenlijke voorvader in Afrika. De familie groeide uit tot twintig soorten, die zich verspreidden over Azië en Afrika.

Olifanten zijn de grootste landdieren die er bestaan. De Afrikaanse olifant is nog een slag groter dan zijn Aziatische broer. De grootste 'Afrikaan' kwam uit Namibië en was 4,2 meter hoog. De Aziatische recordhouder is nog in leven en was 3,6 meter hoog toen hij voor het laatst werd gezien.

Wat lengte betreft mogen ze er ook zijn. Een olifant uit Angola was van slurf tot en met staart maar liefst 10,6 meter lang. Daarmee versloeg hij de langste slang, een python van 10 meter.

Verder zijn olifanten het zwaarst van alle landdieren (de kampioen woog meer dan 12.000 kilo) en planten ze zich het allerlangzaamst voort. Een olifantenmoeder krijgt maar eens in de vijf jaar een jong, en dat na een zwangerschap van bijna twee jaar. Zo kunnen we nog wel even doorgaan. Bij olifanten gaat alles in de overtreffende trap

Olifanten leven in hecht familieverband. Alles draait daarbij om de vrouwtjes. Het oudste vrouwtje is de baas in een kudde. Die bestaat uit haar zussen, dochters, nichten en hun kinderen. De kudde maakt onderdeel uit van een stam, een nog groter geheel. Zonen verlaten de kudde rond hun tiende jaar om zelfstandig te worden. Mannetjesolifanten zwerven in hun eentje rond of vormen tijdelijke groepen.

Het is geen sprookje dat olifanten een fabelachtig geheugen hebben. Een olifantenkudde gebruikt

eeuwen achtereen dezelfde paden en plaatsen om water en voedsel te vinden. Natuurlijk hebben olifanten heel veel voedsel nodig. Een Aziatische olifant eet gemiddeld 18 uur per dag. Veel gras, maar ook struiken, fruit, bladeren, takken en bast. Nog liever eten olifanten bananen, rijst en suikerriet. Een portie van 75 kilo is niks.

De Afrikaanse olifant

- tot 4,2 meter hoog
- gemiddeld 7.500 kilo zwaar
- grote flaporen
- rechte of holle rug
- slagtanden bij mannetjes én vrouwtjes
- twee slurfpuntjes

De Aziatische olifant

- tot 3,6 meter hoog
- gemiddeld 5.000 kilo zwaar
- twee bulten op zijn kop
- ronde rug
- slagtanden alleen bij mannetjes
- één slurfpuntje

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

"Peter, je hebt vandaag voor het eerst sinds maanden alle rekensommen goed. Hoe komt dat?" "Mijn vader had deze keer geen tijd om me te helpen, meester!"

Jantje vraagt aan de juf: "Hoe veeg jij je billen af?" Juf: "Met mijn rechterhand." Jantje: "Bah, ik met wc-papier."

Jantje steekt zijn vinger op en klaagt tegen de juf: "Ik heb zo'n pijn aan mijn gat!" Juf zegt: "Je mag geen gat zeggen, noem het voortaan bips." Jantje komt na het speelkwartier binnen en biecht op: "Juf, bij het voetballen ging er iets mis, en nu zit er een bips in het raam!"

De meester vraagt: "Weet iemand waar Napoleon gestorven is?" Jantje zoekt het stiekem op in zijn geschiedenisboek en roept: "Op pagina 88, meester!"

Juf: "Jantje, je moet je gezicht beter wassen. Ik kan zo zien wat je vanochtend gegeten hebt." Jantje: "Wat dan, juf?" Juf: "Brood met chocoladepasta." Jantje: "Fout juf, dat was gisteren."

Meester: "De meeste woorden die met on- beginnen zijn woorden die niet goed zijn, bijvoorbeeld: ongehoorzaam, onaangenaam, enzovoorts. Kan iemand mij nog zo'n woord geven?" Jantje: "Ik meester: onderwijzer!"

De meester geeft les over het menselijk lichaam. Hij vertelt: "De neus ruikt en de voeten lopen." Zegt Jantje: "Bij mijn opa is het net andersom: zijn neus loopt en zijn voeten ruiken!"

Kees komt huilend bij zijn meester. Die vraagt hem: "Wat is er, Kees?" Hij vertelt zielig: "Ze noemen mij allemaal schele Kees." De meester troost hem: "Kop op, wat kan jou dat nou schelen, Kees?"

Vader vraagt aan zijn zoon: "Wat heb je vandaag geleerd van de meester?" Jantje vertelt trots: "Hoe je met springstof gebouwen kunt opblazen!" Vader is onder de indruk, en vraagt: "Wat zal je morgen dan gaan leren op school?" Jantje zegt: "School? Welke school?"

Jantje zegt tegen zijn vader: "Pap, ik ga binnenkort trouwen!" Zegt vader: "Zo, met wie dan wel?" "Met oma", zegt Jantje. "Maar dat kan toch helemaal niet, dat is mijn moeder!", roept vader verbaasd. Waarop Jantje antwoordt: "Wat geeft dat nou, jij bent toch ook met mijn moeder getrouwd?"

Het voordeel van Gif Eten

Calotropis procera, 'Sodom apple', 'French cotton', 'Giant Milkweed', of Shakhr in Arabisch, is een grote struik of kleine boom, algemeen in Oman en het Arabische schiereiland. Het komt ook van nature voor in de droge delen van Afrika en Azië en is tegenwoordig ook wijd verspreid in Centraal & Zuid Amerika en Australië.

De clusters van de complexe bloemen zijn heel mooi. Deze worden bestoven door kleine insecten en veranderen in hele grote vruchten. Wanneer ze rijp is, barst de vrucht open en verspreidt duizenden zaden met hun zijde parachute. Deze vliegen in de wind voor lange afstanden voordat ze open grond raken om daar te ontkiemen.

Het heeft, voor een woestijn plant, verbazingwekkend grote bladeren, tot 20 x 15 cm, leerachtig, en bedekt met witte wol. Het wit reflecteert de zonnestralen better dan een groene kleur. Als je de wol weg wrijft, en de bladeren poetst, zal het glinsteren: een dikke laag was voorkomt hiermee het uitdrogen van de bladeren. Als je een tak breekt, spuit er een witte vloeistof uit. Calotropis behoort tot een familie van giftige planten (Asclepiadaceae) en de latex bevat een gif voor het hart, 'cardiac glycosides'. Was je handen; de latex kan ook blaren en uitslag veroorzaken!

Ondanks het gif, een gevaarlijk-lijkende rups knabbeld lekker aan deze grote bladeren. Deze rups wordt 5 cm lang, en heeft een tekening van wit, zwart, en geel met 6 rode zachte punten. Het is de rups van een van de grootste vlinders in Oman, de Plain Tiger (*Danaus chrysippus*), een vlinder met orange vleugels met zwart/witte markering en een zwart lichaam met witte vlekken. Alhoewel het groot (8 cm vleugel span breedte) en opvallend is, vliegt de Plain Tiger heel langzaam en is gemakkelijk te vangen. Het heeft zoveel gif in zijn lichaam verzameld dat het niets te vrezen heeft: vogels die hem al eens eerder probeerde te eten zullen ieder insect met een zelfde kleur patroon voor maanden vermijden.

Zoals Calotropis, het eten voor zijn rups, komt de Plain Tiger overal voor in Oman maar is vooral algemeen in de oases. Daar kun je ook een andere vlinder vinden, genaamd "Diadem" (*Hypolimnas missipus*), het mannetje is zwart met witte vlekken, maar het vrouwtje is bijna een exacte copie van de Plain Tiger (het mist twee zwarte vlekken op de achter vleugels en heeft een iets groter lichaam). Dit is een mooi voorbeeld van "mimicry": een proces van natuurlijke selectie waar een dier of plant heel veel gaat lijken op een ander waar het niet mee gerelateerd is, meestal om vijanden voor de gek te houden. Hier, het vrouwtje van de Diadem (family: Nymphalidae) is geleidelijk geëvolueerd naar een bijna perfecte copie van de giftige Plain Tiger (family: Danaidae), haar uiterlijk beschermt haar efficiënt van vogel aanvallen.

Jacqueline Henrot

mijn favorietetop 8

Acht muzikale hoogtepunten van Bart Wassing

Helaas kan ik, anders dan Foppe, eigen muzikale verrichtingen niet als een van mijn muzikale favorieten beschouwen. Wel had ik van jongs af aan een voorkeur voor gitaarmuziek en eens op 12-jarige leeftijd mijn ouders gevraagd om gitaarlessen te mogen nemen. Advies van de muziekschool (!!@#\$) was om maar met blokfluit te beginnen. Dat bekoelde mijn enthousiasme behoorlijk. Mijn eerste gitaar kocht ik dus pas op 20-jarige leeftijd en begon met lessen klassiek gitaar en later flamenco. Ooit nog een bandje ingespeeld en opgestuurd naar Manolo de Sanlucar als toetreding voor een flamencocursus in Spanje. Ongetwijfeld direct de prullenbak in gegaan want ik heb er nooit iets van gehoord. De late leeftijd en een gezonde dosis gebrek aan talent waren voldoende redenen dat het met mijn muziek niet veel is geworden (ik neem de gitaar nog regelmatig ter hand maar doe dat meestal niet in aanwezigheid van anderen), de liefde voor de gitaar is er echter niet minder om geworden...

Daarom, en om aan de eentonigheid te ontsnappen, bij hoge uitzondering een top ACHT.

Fernando Sirvent - Asturias

Ik zal een jaar of tien geweest zijn toen ik voor het eerst flamencomuziek hoorde, gespeeld door deze gitarist. De combinatie gitaar, zang en dans (inderdaad soms hoorbaar!) heeft een diepe blijvende indruk op mij gemaakt.

Francisco Sanchez (alias Paco de Lucia)

Wanneer je Paco de Lucia gitaar hoort spelen krijg je het idee dat er twee gitaristen bezig zijn. Hij is ongetwijfeld de beste (flamenco) gitarist ter wereld. De traditionele flamenco heeft hij omgevormd in een eigen stijl en verbreed met andere instrumenten en stijlen: Entre dos aguas, een fusie van flamenco met latin beat, Friday night in San Francisco (met Al Di Meola en John McLaughlin) flamenco en jazz improvisatie.

Ottmar Liebert - Viva!

"Nieuwe flamenco" van deze Chinees/Duitse Hongaar (of welke andere volgorde).

Inti-illimani & John Williams & Paco Pena - Leyenda

Hele mooie samenwerking van een Peruaanse groep met klassiek gitarist John Williams en flamenco gitarist Paco Pena.

Toumani Diabate - Kaira

Betoverende kora (inheemse harp) muziek uit Mali, waarvan gezegd wordt dat men het bespeelt als een flamencogitaar (?). Wanneer ik het instrument afgebeeld zie, kan ik me dit niet zo goed voorstellen maar in ieder geval is de link met de gitaar gelegd.

Buena Vista Social Club - Candela

Swingende Cubaanse muziek door een groep oudere musici (de oudste van ongeveer 90 in 1998) bijeengebracht door Ry Cooder. Helaas is deze groep nu bijna uitgestorven.

Capercaillie - Alasdair Mhic Gholla Ghasda (The blood is strong)

Met deze prachtige Schotse volksmuziek denk ik altijd even terug aan de Highlands, met nevel gevulde glans en lange wandelingen (Wood of Drum, Glen Tanar, Loch Muick, Lochnagar, etc.) zover je kunt komen met een peuter in een buggy en een baby in een kangaroo.

Erik Satie - Trois gnossienes

"Verstilde" (bij gebrek aan een betere term) pianomuziek in prachtige uitvoering door Reinbert de Leeuw. Maar het mooist klinkt het wanneer Gaby het speelt op onze oude piano (wat ze gauw maar weer eens moet doen, hint).

Christa Steekelenburg heeft met heel veel enthousiasme de taak op zich genomen de volgende muzikale Top 5 samen te stellen.

Overpeinzingen op wielen tussen Oman en Nederland

Bijna iedere Nederlander in Oman heeft wel eens gefantaseerd over die grote reis van Oman naar Nederland, al was het alleen maar tijdens de zoveelste vliegreis van Seeb naar Schiphol. In gedachten zoem je dan in op de landen waar je overheen vliegt. Bij het horen van verhalen van reizigers die zich al eerder waagden aan deze onderneming, breekt bij mij direct de reiskoorts uit. Soms kan mijn man die koorts uit mijn hoofd praten, maar niet altijd.

Wanneer is het nu ooit het juiste moment om deze reis te gaan maken? Is dat als je voorgoed Oman verlaat en zes maanden van te voren nog even die goedkopere salonwagen hebt aangeschaft? Misschien wel de goedkoopste optie, maar of je daar na een verhuizing echt op zit te wachten, weet ik niet.

Wij zijn gegaan, omdat ik dat per se wilde. Ik heb net zolang doorgedramd tot ik mijn zin kreeg.

Ik houd er niet zo van om weken achtereen op een en dezelfde plek te zitten. Dat kan de rest van het jaar in Muscat en omgeving. De Club Med sfeer komt mij meestal tegen begin mei de strot uit. Dan verlang ik naar levendige straatbeelden, waar mensen gewoon over de stoep lopen te slenteren en je niet wegzweet na de eerste begroetingswoorden.

Toen twee van mijn dierbaarste vriendinnen besloten om samen 'de reis' te gaan maken, was voor mij de maat vol.

Waar een wil is, is een weg en zo is het maar net.

Met drie gezinnen reisden wij in 25 dagen van Oman naar Nederland. Vrouwen en kinderen smokkelden een beetje door pas in Jordanië in de auto te stappen. Een shortcut van 3000 kilometer. Drie mannen sleten die kilometers naar hun gezinnen in 2 dagen. De vierde reed in Jordanië door naar de veerboot op weg naar zijn nieuwe posting in Cairo. Deze geologen maakten er een avontuur van. Kampeerden in het wild, leefden op chicken Buryami, water, muziek en adrenaline. Alles om waakzaam te blijven.

Geen 'Tour de France' voor ons, maar wel een tocht gevuld met etappes. Van de ene wonderschone plek naar de andere.

Oman, Saudi, Jordanië, Syrië, Turkije, Bulgarije, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk of Tsjechië, Duitsland en Nederland.

In Jordanië, Syrië en Turkije kregen wij vijf dagen speeltijd per land. Het Oostblok kwam er bekaaid af met twee tot drie dagen.

Eigenlijk is de realiteit van deze reis steeds een omzien in verwondering. Een avontuurlijk- en romantisch nomadenverhaal voor jonge kinderen en oudere jongeren. Voor ons een droom om dwars door de Arabische naar de westerse wereld te crossen. Maar voor het zover was, moesten er heel wat hindernissen worden genomen. Niet iedereen is tenslotte gecharmeerd van het vooruitzicht 9000 kilometer te overbruggen na een jaar hard werken of andere besognes. Zo ook mijn wederhelft, die hele andere dromen heeft. Liever zag hij ons vanaf het PDO strandje wegzeilen naar Amsterdam, uitgezwaaid door onze vrienden en kennissen met een "tot volgend jaar

insjallah". Voorlopig heb ik zijn droom op de laagste plaats gezet van 'ons' verlanglijstje.

Met heel veel tact, (on-) geduld en overredingskracht lukte het mij uiteindelijk om mijn familie toch de auto in te praten. Dit was 'de' gelegenheid om te gaan. Zo'n reisgezelschap kun je eenvoudigweg niet zo maar laten schieten.

Subtiel schafte ik alvast een aantal Lonely Planets aan en gaf ik dochterlief een alternatief vakantieperspectief: logeren bij de grootouders, een kamp in Frankrijk voor haar Franse taal.

Nu nog een Toyota Landcruiser tweedehands kopen, want eerlijk gezegd wilde ik comfortabel rijden.

Verwend? Jazeker, ik geef het grif toe en wil ook absoluut niet meer bewijzen dat ik in een oranje cabriolet met mijn hele gezin naar Nederland ben gereden in 2005.

De auto werd gevonden, gekocht en opgekalefaterd en dochterlief koos ook Omantel voor haar geld. Overigens is zo'n roaming toestel een absolute afrader met een verliefde tiener in de auto.

Wekelijks werden er vergaderingen belegd waarbij Roos hele draaiboeken uitdraaide, zodat we allemaal precies wisten wat ons waar en wanneer te doen stond. We hebben er nog voorbeelden van, die u tegen een geheim vakantieadresje kunt inruilen. Vakkundig werd de reis uit ten treure voorbereid. De eettafel werd bedekt met landkaarten en reisgidsen. Eindelijk had ik in twee weekeinden de ideale kampeeruitrusting in twee overzichtelijke plastic containers leren pakken.

Manlief staakte na jaren het roken en schafte een iPod aan, waar hij voor de lange trip in elk geval verzekerd zou zijn van zijn muziek. Ik spaarde gezonde snacks, boeken, speelgoed en tekenmaterialen en bedacht eindeloos welke kleding handig zou zijn onderweg. De hete maanden in Oman vlogen dit jaar om.

Deze voorpret duurde tot het moment van vertrek.

Natuurlijk waren we ietwat gespannen, want met die visa liep het niet altijd even soepel. Zeker als je tussendoor ook nog op reis moest voor je werk en je paspoort eigenlijk op de Saudische ambassade had behoren te liggen.

U vraagt zich onderhand af waar dat reisverslag blijft? Alles staat opgetekend in mijn dagboek, is verfilmd en gefotografeerd, maar een coherent verhaal lukt mij maar niet. Dat zal wel een gevolg zijn van alle impressies die er in mijn hoofd zitten en tja, het leven gaat gewoon door na terugkomst. Morgen vertrek ik voor een kleine week naar Nederland met een vrijwel lege koffer, want de hoofdredactrice heeft mij gevraagd - behalve een artikel in de Raskrabbel - of ik voor een van haar nevenfuncties eikels wil verzamelen. Bij terugkomst vertrek ik na een waarschijnlijk zeer korte nachtrust op een uitgebreide wadi-trip van vijf dagen. U begrijpt het: "werk aan de winkel." Reizen, daar moet je voor werken. U kunt natuurlijk een paar gerichte vragen sturen aan de redactie, die ik dan weer zal voorleggen aan ons reisgezelschap. Een scala van antwoorden zullen daar het gevolg van zijn. Lees ook 'The Week', het plaatselijke sufferdje. U kunt intussen eens bedenken met wie of zonder wie u op deze reis zou

willen. U kiest een route, die langs plekken komt, die u aanspreken. Samen met de Lonely Planet komt u er vast wel uit. Het wordt dan uw eigen unieke reiservaring en dat is heel wat waard in een tijd waarin het regent van de package-trips. Als toegift geef ik u nog een aantal redenen om 'de reis' wel/niet te gaan maken.

Redenen om met de auto van Oman naar Nederland te reizen

- de voorpret, de uitdaging en de avontuurlijke gevoelens bij deze reis
- vlieg angst, niet weer met die nachtvlucht van Muscat naar Amsterdam
- geleidelijk van de Arabische de Westerse wereld inreizen
- genieten van alle Romeinse en Ottomaanse invloeden onderweg
- merken hoe vriendelijk en gastvrij het Midden-Oosten toch is
- sfeer proeven in alle landen en komen op plekken waarvan je het bestaan niet eens bevroedde
- geen package-trip, maar een reis op maat maken
- je eigen picknicks organiseren en in ieder land de lokale winkels uitproberen
- een vergelijkend warenonderzoek doen naar bier, wijn en azijn en sapjes met vitamine C
- genieten van gevarieerde landschappen en bloemen plukken langs de kant van de weg
- alle historische en culturele plekken aandoen en je

steeds verwonderen hoe dat toch allemaal ooit tot stand is gekomen

- het waarderen van schone was en een goed bed
- kilometers tijd hebben voor een goed gesprek
- vergeten hoe lang je soms in de auto zit, omdat er zoveel te zien valt ook vanuit die auto
- uitgebreid boodschappen kunnen doen, zonder aan die 20 kilo te hoeven denken
- daarna weer boodschappen doen en je geen breuk hoeven sjuwen aan kilo's handbagage.
- je vrienden nog beter leren kennen

Redenen om niet met de auto te gaan

- als je last hebt van wagenziekte
- als je minder dan drie weken vakantie hebt
- als je verwacht dat het een goedkope vakantie wordt
- als je bij voorbaat al helemaal gestresst raakt
- als je je papieren niet in orde hebt
- als je slecht tegen verkassen kunt
- als je niet van improviseren houdt
- als je al te lang blijft steken in humeuren
- als je iedere dag schone gestreken kleren aan wilt.
- als je tijdens de reis wilt afvallen

In gedachten steeds onderweg naar morgen,

AMM de Jong

Kinderfeest

Crazy Castle

9 Februari 2005

Over schrijven of overschrijven?

door Iwan de Lugt

Wie?

Ik had het bijna gemist, maar er komt weer een nieuwe spelling. Het is altijd vermakelijk om over veranderingen in de spellingsregels te lezen, maar het wordt minder vermakelijk als je zo af en toe stukjes schrijft, of een enkele keer een officieel epistel naar zakenrelaties zendt. Oftewel: niemand zit op een nieuwe spelling te wachten.

Deze keer zijn de veranderingen bescheiden. Volgens de Werkgroep Spelling van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren (let op de hoofdletters) zijn de veranderingen vereenvoudigingen van de nieuwe spelling anno 1995 waar destijds nog best wel veel om te doen geweest is (je herinnert je vast nog wel de tussen-n: "Jongens, vanavond eten we pannenkoek en je mag je zonnebril ophouden!"). Maar maken de nieuwe regels het spellen wel zo veel simpeler?

Zo wordt er maar liefst één regel geschrapt, maar er worden duizend woorden in spelling veranderd (oh, jee, duizend woorden, dat wordt lijstjes stampen! Lekker simpel...), en er zijn zo'n tienduizend nieuwe woorden en woordcombinaties. Dat laatste is overigens niets nieuws, de kranten vermaken ons in januari altijd met de oogst aan nieuwe woorden van het afgelopen jaar, meestal per ongeluk bedacht door politici en voetbaltrainers (demoniseren, asobak), meeliftend met een kortdurende hype, ontstaan als straat- of jongerentaal (lekker boeken met je vette patas), of nieuwe technologie (ringtone, cameratelefoon, of dotteren, een woord dat pas sinds 1989 bestaat). Sommige van deze woorden zullen in toekomstige edities van het woordenboek ook weer verdwijnen (respectbandje?).

Wat?

Maar die spellingswerkgroepjes maken er elke keer toch weer een potje van!

De enige regel die dus sneuvelt, is de bekende, of onbekende, samenstelling dierennaam/plantennaam regel. Als een plantennaam (znw.) begon met een dierennaam (znw.) en eindigde met een plantkundige aanduiding, dan hoefde je er geen tussen-n in te zetten. Dus een kattenstaart was dat ding aan het uiteinde van Felix, en een kattestaart was dat leuke onkruid uit de tuin. Met de nieuwe spelling zullen de paardebloem, eendekroos, paardekastanje en vossebes veranderen in paardenbloem et cetera. De hondsdrif blijft hondsdrif, en hoe het voorheen met de vliegenorchis zat weet ik niet hoor... Paddestoel, een uitzondering bij de vorige spellingwijziging, wordt nu trouwens ook paddenstoel.

Maar dan de gewone woorden die gewijzigd worden! In de hoop de taal simpeler te maken worden per categorie woorden aangepast en je snapt hem al, de inconsistentie blijft, maar nu anders. Taal is namelijk een inconsistent iets en daar kan geen spellingscommissie wat aan doen! Een voorbeeld: havo'er wordt havoër, want dat is een afkorting die als woord wordt uitgesproken en is tevens "ingeburgerd". Als samenstelling of afleiding wordt het woord dan geschreven zoals je het uitspreekt. Vwo'er blijft vwo'er, want dat is een afko waarvan de letters apart worden uitgesproken. Havo-advies blijft met een koppelteken geschreven worden (dat is geen samenstelling of afleiding). Moet je je dus bij elke afkorting gaan afvragen of je hem uitspreekt of spelt en of het een vervoeging is of niet, en het lezen van het eindproduct wordt er ook al niet gemakkelijker op. UNESCO'er wordt namelijk unescoër (een wat?), en nazi-agressie wordt naziagressie. SMS'en wordt overigens sms'en. Hoofdletters verdwijnen namelijk ook uit de "ingeburgerde" afkortingen. Wat een ingeburgerde afkorting is mag de welbekende Joost weten: KNVB, PvdA, RIAGG, VVAA, UGV, NBB, ROTFLMAO-bond? Waar ligt de grens?

Andere veranderingen zijn het verdwijnen of verschijnen van koppeltokens: Tweede-Kamerlid wordt Tweede Kamerlid (let op de hoofdletters, een tweede Kamerlid zou ook in de Eerste Kamer kunnen zitten), maar een mede-Kamerlid spel je wel met koppeltoken, want dat is een samenstelling voor een deel met hoofdletter. Anderszijn is een samen koppeling (een wat?) en wordt "dus" anders-zijn. Ingeburgerde Engelse woordsamenstellingen als all-risk verliezen hun koppeltoken. Allrisk. All in wordt echter all-in. Snap je 'm nog? Bepaalde woorden worden niet meer aan elkaar geschreven: tot stand komen.

Hoofdletters worden vanaf nu toegekend aan boeken, films en evenementen (inclusief Werelddierendag en de Elfstedentocht!), alsmede aan instellingen (Tweede Kamer en de infame bovengenoemde Werkgroep Spelling). Over hoofdletters gesproken, de Werkgroep heeft eigenhandig besloten om de gehele internationale geologengemeenschap te negeren en tijdsaanduidingen als Cambrium en Carboon met kleine letter te gaan schrijven! In het Krijt werd dus geen krijt afgezet, in het krijt werd krijt afgezet. Ik voel mij daar persoonlijk door geschofferd. Wat denken ze wel niet. Mijn mooie Siluur! Wel krijgen "historische gebeurtenissen", hoe insignificant ook, een hoofdletter. Prima voor Bevrijdingsdag en de Oktoberrevolutie, maar Schorselwoensdag?

Why?

Een lastige wijziging is ook het verdwijnen van accenttekens bij ingeburgerde woorden uit het Frans. Appèl wordt dus appel. Ik voorzie een bommelding effect (wie hier niet eerst Bommel-ding las moet zijn hand opsteken). Karel Appel kwam dus op appel met een appel. Dat appelleert niet aan mijn taalgevoel, nog aan mijn woordbeeld. Wel leuk dat de Nederlandse taal er weer een homoniem rijker door geworden is. De reden dat de commissie vond dat deze accenten maar moesten verdwijnen is trouwens erg modern. Janine Beeken, projectleider spelling bij het

Instituut voor Nederlandse Lexicologie en secretaris van de Werkgroep Spelling, legt uit: "Om te kijken of Franse woorden in het dagelijkse taalgebruik nog steeds met accenttekens worden geschreven hebben we heel wat gegoogled. We wilden graag weten hoe internetgebruikers denken over de spelling van woorden. Daaruit bleek dat die accenttekens steeds minder worden gebruikt."

Geachte commissie, de enige reden dat de accenten op het internet wegvallen is omdat de gemiddelde internetgebruiker te beroerd is om Alt + 138 in te toetsen (of alle 998 andere mogelijkheden te onthouden), of invoegen -> Symbool -> de gewenste letter -> invoegen -> sluiten te klikken! Fijn dat u de wonderlijke wereld van het Internet ontdekt heeft (googelen is ook al een redelijk nieuw woord), maar om dat nou als leidraad voor onze waardevolle spelling te gebruiken? Als de internetspelling ooit officiële spelling wordt, zou mijn dochter over 18 jaar dan een tien op haar eindexamen Nederlands halen met het volgende korte essay?

H4ll0, hst? ROTFLMAO, kwam n l33t H4xh0r tegen bij @}->, ld vet gaaf. :-) Ff w88, me pa {the n00b} wil wr ff 8er de compu, brb, cu laterz!!!!111111!! LOLOLOLOLOL!!!!!!!!!!!!!!!!11111111111111!!@!

Jij komt toch ook naar de Nieuwjaarsduik 2006

**Nieuwjaarsborrel
19 januari 2006
Vanaf 17.00
PDORC strand**

Namens het Holland Comité
voor alle Nederlanders

COOL

Mag ik jullie voorstellen: Tom Scheffer; Nederlander. Leuke jongen, 33 jaar, single, woonachtig in Dubai, verkeert in 'coole' kringen, is onlangs nog gezien in het gezelschap van Micheal Jackson, Belangrijker, ik ken hem ook (hi!). Ik moet eerlijk zeggen dat ik er even aan gedacht heb om 'm lekker voor mezelf te houden, maar jullie kennen mij: ruimhartig als ik ben deel ik graag mijn ontdekkingen. En ik heb jullie het allerleukste nog niet eens verteld: Tom is de enige Nederlander die bij SkiDubai werkt en (nog unieke) de enige ter wereld die 'SkiData', een toegangsbeheersysteem voor een indoorskihal, geprogrammeerd heeft. Dat heeft hij in het verleden voor de 2 vestigingen van SnowWorld in Nederland gedaan en in Dubai wilden ze dit systeem ook gaan gebruiken. Geen wonder dus dat Tom binnen de kortste keren aangenomen werd. Ondertussen is hij ook verantwoordelijk voor Guest Services (vandaar Michael Jackson; die wilde even rondkijken) en Manager on Duty als dat zo uitkomt. Het grappige is dat hij voordat hij in de skiwereld terecht kwam, helemaal niets met sneeuw had (hé Tom, kun je eigenlijk wel skiën?) en nu heeft hij de supervisie over de sneeuwbuien (echte!) in de woestijn. Oh, hij zegt net dat hij inderdaad niet kan skiën, maar snowboarden vindt hij geweldig, hoewel hij dat nog nooit 'outdoor' heeft gedaan. Nou daar zal hij voorlopig ook niet aan toe komen hier in de woestijn, hoewel hij het zandboarden zeker eens moet proberen. Tom zit hier dus goed op z'n plaats als echte 'indoorboy'. Hij is dan ook razend enthousiast over z'n 'Toko' en vind zelf deze indoorskihal, naar goed Dubais gebruik natuurlijk de grootste ter wereld en ongetwijfeld ook de duurste, ongelooflijk "cool".

Het hele complex heeft een oppervlak van 3 voetbalvelden. Wat er allemaal is:

- 5 Pistes met verschillende moeilijkheidsgraden tussen rood en zwart. De langste piste is 400 meter lang en 85 meter hoog.
- Een stoeltjeslift, een sleeplift en 5 bandliftjes.
- Een Snowboardpark met een 90 meter lange quarterpipe, jumps en rails.
- Een apart Snowpark met sneeuwspeeltuin en een sneeuwgrot met interactieve spelletjes, een uitzichtpunt, tobogantracks en een bobsleeride.
- Aprê-ski gelegenheden.

Er heerst een constante temperatuur van -2 graden. Heel handig is dat alle winter/skikleding te huur is, behalve de handschoenen die moet je zelf meenemen. Natuurlijk ook alle verdere benodigdheden om lekker een paar uurtjes te skiën of te boarden. Bij de entree/skipassen is dat allemaal inbegrepen: tot de sokken aan toe (maar weer niet de handschoenen: logisch!). Twee uur skiën kost volwassenen tussen de 115 en 130 dhs (afhankelijk van piek- of daltijden), voor kinderen is dat 100-110 dhs. Als je nog niet skiën kunt, kun je lessen krijgen van gediplomeerde leraren. Volgens Tom is er een kans dat er nog een Nederlander komt werken; een snowboardleraar. Het Snowpark kost voor kinderen 30 dhs en voor volwassenen 40dhs.

Deze laatste beleeft zijn officiële opening op 2 november en de piste vanaf de tweede week van december. SkiDubai is dan van 's ochtends 10 uur tot middernacht open.

Alle medewerkers (het zijn er een heleboel) zijn goed getraind. Een groot gedeelte had nog nooit in hun leven sneeuw gezien en dat was dus onderdeel van hun cursusprogramma. Ze moesten het 'sneeuwgevoel' krijgen. Als ik het goed begrepen heb stonden er sneeuwbalgevechten en aanverwante 'lessen' op het programma. Ze zijn volgens Tom allemaal erg gemotiveerd en hij is er van overtuigd dat SkiDubai de hit van 2006 zal worden.

Kijk zelf maar. Als het nog even duurt voordat je weer naar Dubai gaat kun je op de website van SkiDubai kijken: www.skidxb.com, of neem een kijkje op Tom z'n weblog: <http://dubaisnowdude.web-log.nl>.

Voor meer foto's van SkiDubai, surf naar:
<http://www.mijnalbum.nl/Album=QKYJEXEN>

Sandra Kapoh

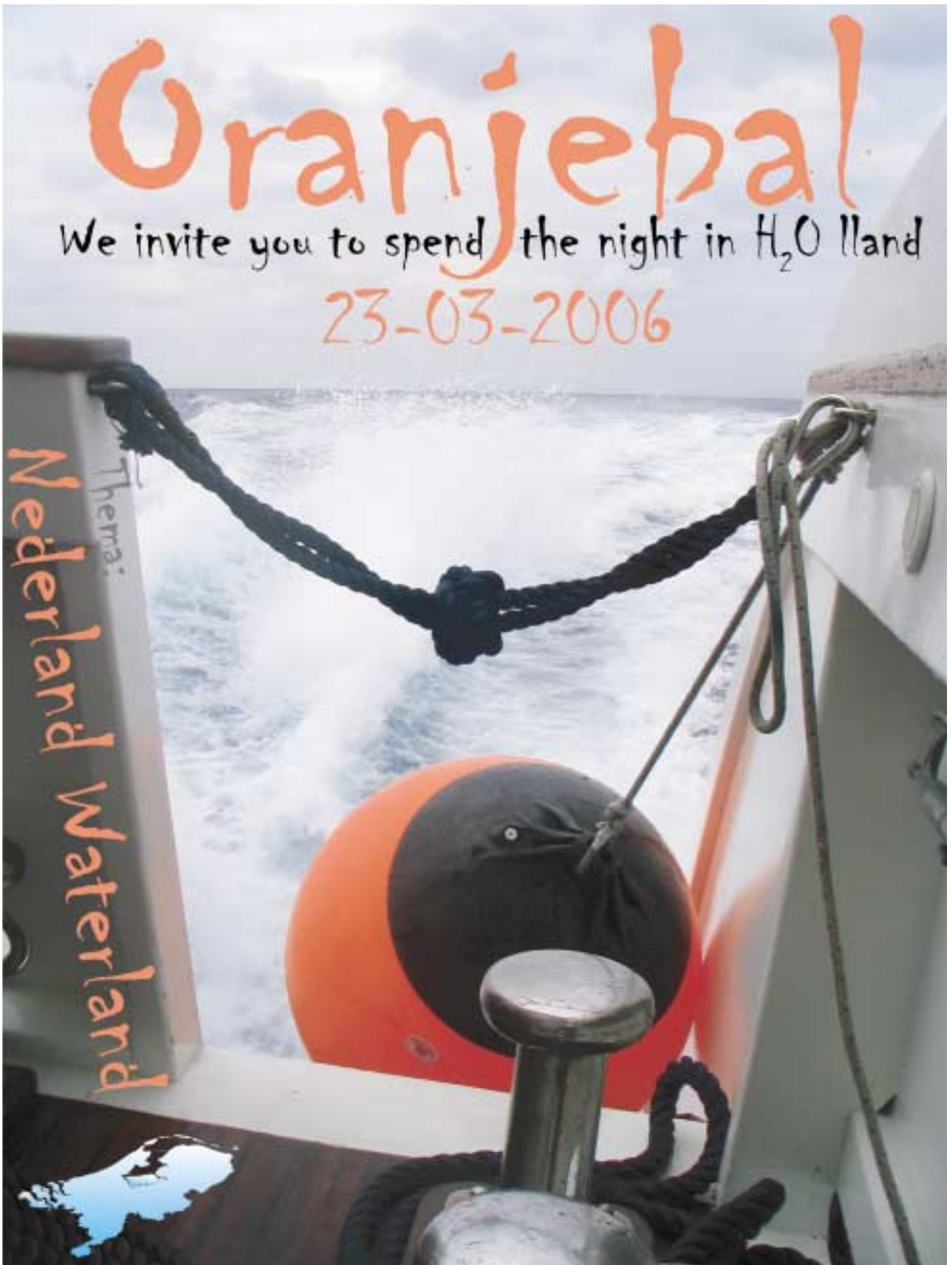

Oranjebal

We invite you to spend the night in H₂O land

23-03-2006

Thema:
Nederland Waterland

swiss.com

Now daily flights from Muscat to Zurich.

We have matched our flight schedule for Switzerland to your meetings: As of October 31 SWISS offers daily flights from Muscat to Zurich - right into the heart of Europe. With convenient connections to the whole world.

For bookings, please visit swiss.com, call your travel agent or SWISS at 24 787 416.